

คำนำ

รายงานผลการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ของจังหวัดพังงา จัดทำขึ้นเพื่อประมวล และเผยแพร่ผลการดำเนินงานแผนงานโครงการที่สำคัญของจังหวัดพังงา ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ซึ่ง ประกอบด้วย ข้อมูลสภาพทั่วไป วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์การพัฒนา และผลการดำเนินโครงการตาม แผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดพังงา ที่สำคัญ

จังหวัดพังงาทรงเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อส่วนราชการ ภาคเอกชน และภาค ประชาสังคม สำหรับนำไปใช้ประโยชน์ในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

สารบัญ

หน้า

แผนที่จังหวัดพังงา

ตราประจำจังหวัดพังงา

คำขวัญประจำจังหวัดพังงา

➤ ข้อมูลเพื่อการพัฒนา 3

➤ วิสัยทัศน์, 3

➤ ประเด็นการพัฒนาจังหวัดพังงา 10

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : สร้างเสริมคุณภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศครบวงจร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : สร้างเสริมระบบการผลิต การบริโภค การค้า การบริหารจัดการ
ด้านการเกษตรอย่างเป็นระบบที่ยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : สร้างเสริมระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
อย่างมีประสิทธิภาพและสมดุล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4: ยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดี สร้างสังคมมั่นคงน่าอยู่

➤ โครงการตามแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดพังงา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 30

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : สร้างเสริมคุณภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศครบวงจร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : สร้างเสริมระบบการผลิต แปรรูป การบริโภค การค้า
การบริหารจัดการ ด้านการเกษตรอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : สร้างเสริมระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ให้มีประสิทธิภาพและสมดุล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4: ยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดี ความมั่นคงปลอดภัย
เพื่อสร้างสังคม ให่มั่นคงและน่าอยู่

➤ ข้อมูลผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาจังหวัดพังงาที่ผ่านมา 40

แผนที่จังหวัดพังงา

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ จังหวัดระนอง
ทิศใต้	ติดต่อกับ จังหวัดภูเก็ต
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดกระบี่
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับทะเลอันดามันและมหาสมุทรอินเดีย

ตราประจำจังหวัดพังงา

ตราประจำจังหวัดพังงา มีความหมายดังนี้

รูปเขาช้าง หมายถึง สัญลักษณ์ภูเขาสูงรูปช้าง ซึ่งอยู่หลัง ศาลากลางจังหวัดพังงา ประวัติศาสตร์กล่าว ในปี พ.ศ. 2532 พม่ายกกองทัพมาตีหัวเมืองฝ่ายใต้ (ตะกั่วป่า ตะกั่วทุ่ง ตะกั่วทอง) ราษฎรบางส่วนที่ไม่มีอาวุธ และกำลังจะต่อสู้ต้องอพยพไปหลบภัย อยู่ในบริเวณลุ่มแม่น้ำพังงา ซึ่งมีภูเขาล้อมรอบ และทิ้งหลักแหล่งอยู่ตรงนั้นตลอดมา

รูปเรือขุดแร่ หมายถึง สัญลักษณ์การประกอบอาชีพในอาชีพของจังหวัด พังงาที่มีอาชีพหลัก ทางด้านการทำเหมืองแร่ดีบุก สามารถผลิตแร่ดีบุก ได้เป็นอันดับหนึ่งของประเทศและเป็นที่ยอมรับกันว่า ในอดีตนั้น เศรษฐกิจและอาชีพของ จังหวัดพังงาขึ้นอยู่กับแร่เป็นสำคัญ

รูปเขาตะปู หมายถึง สัญลักษณ์ทางด้านการท่องเที่ยวของ จังหวัดพังงา

คำขวัญประจำจังหวัดพังงา

"แร่หมื่นล้านบ้านกลางน้ำท่างามตา ภูเขาแปลก แมกไม้จำปูน บริบูรณ์ด้วยทรัพยากร"

ดอกจำปูน

ดอกไม้ประจำจังหวัดพังงา

ต้นไม้ประจำจังหวัดพังงา

ชื่อพันธุ์ไม้ ต้นเทพทาร์

ชื่อสามัญ

ชื่อวิทยาศาสตร์

Cinnamomum porrectum Kosterm.

วงศ์ LAURACEAE

ชื่ออื่น จะโศกหอม จะโศกต้น (ภาคเหนือ), ขวงหอม ขวง (ภาคใต้), พลุต้นขาว (เชียงใหม่), เทพทาร์ (ภาคกลาง, จันทบุรี, สุราษฎร์ธานี), มือแตกมาจิง (มลายู-ปัตตานี)

ลักษณะทั่วไป

ต้นเทพทาร์เป็นไม้ยืนต้นสูง 10-30 เมตร เรือนยอดเป็นพุ่มทึบ ใบเป็นใบเดี่ยว ออกเรียงตรงข้ามกัน แผ่นใบรูปรีแกม

รูปไข่ ปลายใบแหลม โคนใบสอบ ก้านใบเรียวเล็ก ดอกสีขาวหรือเหลืองอ่อน ออกเป็นช่อเป็นกระจุกตามปลายกิ่ง ผลทรงกลม มีขนาดเล็ก

ขยายพันธุ์ โดยการเพาะเมล็ด

สภาพที่เหมาะสม สภาพดินทุกชนิด เป็นไม้กลางแจ้ง ต้องการน้ำและความชื้นปานกลาง

ถิ่นกำเนิด ป่าดงดิบเขาทั่วไป

ข้อมูลเพื่อการพัฒนา

ความเป็นมา

จังหวัดพังงานั้นเดิมน่าจะเรียกกันว่า "เมืองงูงา" ตามชื่อเขาทางทิศเขาพังงา ซึ่งตั้งอยู่ในตัวจังหวัดพังงานในปัจจุบัน ในสมัยก่อนเมืองงูงาขึ้นอยู่กันครศรีธรรมราช ในสมัยรัชกาลที่ 2 ชื่อของ "เมืองงูงา" ได้ปรากฏอยู่ในทำเนียบข้าราชการเมืองนครศรีธรรมราช ซึ่งน่าจะเป็นเมืองชั้นของพระสุริยวงศ์ฝ่ายซ้าย เมืองงูงานี้ อาจจะตั้งชื่อได้คล้องจองกับเมืองภูเก็ต และเหตุที่เมืองงูงามลายเป็นเมืองพังงานั้น สันนิษฐานกันว่าน่าจะเนื่องมาจากเมืองงูงาเป็นเมืองที่มีแร่อุดมสมบูรณ์ มีชาวต่างชาติมาค้าขายแร่ชื้อขายแร่ต่อกันมากและชาวต่างชาติเหล่านี้ คงจะออกเสียงเมืองงูงาเป็นเมือง " พังงา " ไปเพราะแต่เดิมชาวต่างชาติเขียนชื่อ เมืองงูงาว่า PHUNGA หรือ PUNGA ซึ่งอาจอ่านว่า งูงา หรือ พังกา ก็ได้ จังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่เก่าแก่ อีกจังหวัดหนึ่ง ในประเทศไทยจากการขุดค้นของนักโบราณคดีพบเครื่องมือและภาวเขียนสีแบบต่างๆ ตามถ้ำในละแวกอ่าวพังงา ซึ่งอยู่ในเขต อ.เมือง และ อ.ทับปุด และยังพบเครื่องมือขวานหินขัด ฮาวุธที่ทำด้วยกระดูกสัตว์และภาชนะที่ทำจากดินเผาที่บริเวณ อ.ตะกั่วป่า ทำให้เชื่อว่าบริเวณดังกล่าว เคยเป็นที่อยู่อาศัย ของมนุษย์โบราณเมื่อราว ๆ หลายพันปีมาแล้ว จากหลักฐานทางโบราณคดี ประกอบกับการวิเคราะห์ ของนักประวัติศาสตร์ แสดงให้เห็นว่าพื้นที่บริเวณกลุ่มน้ำกะทู้ป่าเคยเป็นที่อยู่อาศัย ของชุมชนสมัยก่อนประวัติศาสตร์ เมื่อประมาณ 5,000 ถึง 3,000 ปีมาแล้ว เดิมทีชุมชนเหล่านี้อาศัยอยู่ในป่าเขาค้นลำน้ำกะทู้ป่า และแถบเทือกเขาในจังหวัดพังงา โดยพบหลักฐานสำคัญแบบเดียวกับกลุ่มชนสมัยก่อนประวัติศาสตร์ในภาคใต้ทั่วไป เช่น การใช้ขวานหินขัด แบบขวานยาว และแบบจะงอยปากนก หินหุบเปลือกไม้เพื่อใช้ทำผ้า และขวานหินขัดแบบมีบ่าและไม่มีบ่าต่อมาชนกลุ่มนี้ยังเคลื่อนย้ายมาอยู่ริมฝั่งใกล้ทะเลมากขึ้น เพื่อตั้งถิ่นฐานเป็นชุมชนเกษตรกรรม และชุมชนชาวน้ำ จากการสำรวจของกรมศิลปากรในปี พ.ศ. 2530 - 2531 ค้นพบหลักฐานโบราณวัตถุจากผิวดินที่มนุษย์สมัยก่อนประวัติศาสตร์ประกอบกิจกรรมต่าง ๆ แล้วทิ้งร่องรอย โบราณวัตถุเหล่านี้ ไว้ตามถ้ำและเพิงผาดินปูนในระดับที่ไม่สูงมากนักและอยู่ไม่ไกลจากชายฝั่งทะเล สาเหตุที่มนุษย์สมัยก่อนประวัติศาสตร์พักอาศัยอยู่ในบริเวณนี้อย่างหนาแน่น ก็เพราะความอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรจากทะเล และยังสามารถล่าสัตว์และหาสมุนไพรจากป่าได้เช่นกัน บางแหล่งที่ค้นพบมีลักษณะเป็นเกาะอยู่บริเวณป่าชายเลน เข้าใจว่าเป็นที่ทำกิจกรรมเป็นประจำ เพราะไม่มีน้ำจืดสำหรับอุปโภคบริโภค หรือนักประวัติศาสตร์บางท่านก็ถือว่าเป็นที่พักของเรือสินค้าก่อนเข้าสู่ฝั่ง อันเป็นแหล่งโบราณคดีที่กรมศิลปากรพบจากการสำรวจในอ่าวพังงา เช่น เขาช้าง เขาจุ่ม ถ้ำฤๅษีสวรรค์ วัดหม้อแกง เขาพังงา เขาเมา เขาตมบูย์ ถ้ำกลาง เขาบ่อ ถ้ำผึ้ง ถ้ำพระ เขาพัง เขาแดง ส่วนแหล่งโบราณคดีที่มีศิลปะด้านซึ่งลักษณะของแหล่งที่พบ ส่วนใหญ่จะไม่พบหลักฐานทางโบราณคดีบนผิวดิน หรือบนพื้นถ้ำ เพิงผา แหล่งที่พบ ศิลปะถ้ำ เช่น เขาเขียน เขาระย้า เขาพระอาทิตย์ จังหวัดพังงา ถ้ำผีหัวโต แหลมไผ่ไหม้ แหลมขาวเล ถ้ำขาวเล แหลมท้ายแรด จังหวัดกระบี่ ภาพที่พบก็มีลักษณะแตกต่างกันออกไป มีทั้งภาพคนและภาพสัตว์ต่าง ๆ โดยภาพนั้นมีลักษณะที่เป็นเงาติด และแบบโครงร่างภายนอกภายใน สีที่ใช้ก็มีทั้งสีแดง น้ำตาล ส้ม

บริเวณที่ตั้งของจังหวัดพังงาในปัจจุบันนั้น เคยเป็นที่อยู่อาศัยของมนุษย์สมัยก่อนประวัติศาสตร์มาก่อน จากหลักฐานทางโบราณคดีที่มีการค้นพบเศษเครื่องปั้นดินเผา กำไลหิน และเปลือกหอยที่ถ้ำในวัดสุวรรณคูหา อำเภอตะกั่วทุ่ง และการพบภาพเขียนสีที่ผนังเขาเขียนเป็นคัน ประวัติศาสตร์เมืองพังงาอยู่ที่ตำบลเกาะคอเขา บ้านทุ่งตึก อำเภอตะกั่วบุรี ที่มีการค้นพบชุมชนโบราณ ลูกปัด เศษภาชนะแตกหักจำนวนมาก ที่เป็นหลักฐานเกี่ยวกับการค้าในสมัยโบราณ ชาวบ้านสูงอายุเรียกบริเวณบ้านทุ่งตึกว่า เมืองตะโกลา หรือ ตะกั่วป่า ในปัจจุบัน และยังได้มีการขุดค้นพบเทวรูปพระวิฆณุ หรือพระนารายณ์ และชิ้นส่วนเทวรูปบนเขาเวียง ที่บริเวณ อ.ตะปง ทำให้เชื่อว่ามีบรรพชนกเทินเรื่อ พ่อคำพร้าทมนต์ และช่างฝีมือจากอินเดีย ซึ่งอยู่ในเขตการปกครองของราชวงศ์ปัลลวะ ซึ่งนับถือศาสนาฮินดูได้มาขึ้นบก ณ ชุมชนโบราณในเขตเมืองตะกั่วป่าแห่งนี้

นอกจากนี้ในตำนานเมืองนครศรีธรรมราชได้กล่าวถึงเมือง "ตะกั่วกลาง" ซึ่งเป็นชุมชนที่มีการขุดแร่ดีบุก ชาวพื้นเมืองสมัยนั้นเรียกดีบุกว่า "ตะกั่วคำ" ดังนั้นเมืองตะกั่วกลางจึงน่าจะหมายถึงบริเวณ อ. ตะกั่วป่า และ อ. ตะกั่วทุ่ง ในเขตจังหวัดพังงา และ อ. ตะกลาง ในเขต จังหวัดภูเก็ตในปัจจุบัน

จังหวัดพังงาเคยเป็นเมืองท่าการค้าที่สำคัญของแหลมมลายูทางฝั่งตะวันตก พ่อค้าต่างชาติสมัยโบราณ อย่างอินเดีย จีน และอาหรับ จะใช้แม่น้ำตะกั่วป่าส่งสินค้า และขนส่งสินค้าต่อทางบก เพื่อไปยังอีกฝั่งหนึ่งของแหลมมลายู ได้สะดวกรวดเร็วขึ้น ประวัติศาสตร์เกี่ยวกับสมัยนั้นระบุว่า หัวเมืองริมฝั่งทะเลอันดามันอย่างตะกั่วป่า ตะกั่วทุ่งและตะกลาง ล้วนเป็นเมืองขึ้นของอาณาจักรศรีวิชัย จนเมื่ออาณาจักรสุโขทัยเรืองอำนาจ ได้เข้าปกครองศรีวิชัย จึงได้ตั้งเมืองนครศรีธรรมราชเป็นเมืองเอก แล้วนำหัวเมืองทั้ง 3 มาเป็นเมืองขึ้นด้วย สมัยกรุงศรีอยุธยา ตะกั่วปามีฐานะเป็นหัวเมืองทางใต้ ส่วนเมืองพังงาเป็นเมืองแขวง ขึ้นอยู่กับเมืองตะกั่วป่า สมัยนั้นเมืองนครศรีธรรมราชเป็นหัวเมืองเอก และมีหัวเมืองต่างๆ ขึ้นกับเมืองนครศรีธรรมราชหลายเมือง รวมถึงเมืองตะกั่วป่า ตะกั่วทุ่ง และเมืองตะกลางด้วย

ปี พ.ศ. 2328 คราวศึกกลางทัญญาในสมัยรัชกาลที่ 1 พม่ายกกองทัพมาปล้นสะท้านเมืองตะกั่วป่าอีกครั้ง ในปี พ.ศ. 2352 ในการนี้พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ได้โปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระนางยาราชเจ้านายกรมหลวงเสนาบุรุษกรมพระราชวังบวร ยกทัพหลวงมาช่วย จากกรุงเทพฯ และได้มาตั้งขัณฑ์ไล่ทหารพม่าหลบหนีไป ระหว่างศึกได้มีราษฎรบางส่วนอพยพไปหลบภัยอยู่ที่ ทรายขาว (ภาษามลายู แปลว่า ปากน้ำ ภูเขา) ที่มีภูเขาล้อมรอบ ครั้นเสร็จศึกแล้วกรมพระราชวังบวรมหาเสนาบุรุษ ทรงพระราชดำริว่า พม่าได้เผาเมืองตะกลางทำให้บ้านเมืองอ่อนแอยากที่จะสร้างขึ้นใหม่ จึงโปรดให้รวบรวมพลเมือง จากตะกลางข้ามฟากมาตั้งภูมิลำเนา อยู่ที่ ทรายขาว และจัดการปกครองขึ้นเป็นเมือง จนกระทั่ง พ.ศ. 2383 เมืองตะกั่วป่า เริ่มเป็นปึกแผ่นมากขึ้นความร่ำรวยจากการค้าขายแร่ดีบุกที่เมืองตะกั่วป่า ในระหว่างปี พ.ศ. 2404 – 2433 มีฐานะสูงเท่าเทียมเมืองพังงา และตะกลาง บางครั้งเจ้าเมืองตะกั่วปายังได้ดูแลเมืองอื่น ๆ ด้วย รวมทั้งเมืองตะกั่วทุ่ง ตะกลาง และภูเก็ต

ต่อมาเกิดภัยไข้ภายในเมืองเนื่องจากการขัดผลประโยชน์ทางการเมืองของ บรรดาชาวจีนก๊กต่าง ๆ ทำให้การ
ผลิตแร่ดีบุกชะงักงัน ทอประกบราศาศึกษาในศาสนาพุทธนั้นตกต่ำทำให้เศรษฐกิจของเมืองทรุดลง ในปี พ.ศ. 2433 มีการ
ปฏิรูปการปกครองแบ่งเป็นมณฑลฝ่ายตะวันตก รวมเอาหัวเมืองต่าง ๆ เข้าไว้ด้วยกัน เมืองตะกั่วป่ามีฐานะเป็นจังหวัด ขึ้นอยู่ใน
ปกครองของมณฑลภูเก็ต และเริ่มเก็บภาษีแบบใหม่ พระบรมราชโองการ (สัตว์) ผู้รักษาเมืองตะกั่วป่าได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ว่า
ราชการเมืองดูแลแบ่งท้องที่เมืองตะกั่วป่าออกเป็น 3 อำเภอ คือ ทิศใหญ่ เกาะคอเขา เกาะ

ต่อมาในปี พ.ศ. 2444 พระพลยุทธสงคราม ปลัดเมืองผู้รักษาราชการแทน ย้ายเมืองตะกั่วป่าไปตั้งที่ เกาะคอเขา
ปากน้ำตะกั่วป่า เพื่อสะดวกแก่การคมนาคม ค่ายมา ในปี พ.ศ. 2448 จึงย้ายศาลากลางจังหวัดและหัวเมืองมาตั้ง ที่บ้าน
ย่านยาว ตำบลตะกั่วป่า คืออำเภอตะกั่วป่าในปัจจุบัน ต่อมา ได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นมณฑลเมืองพังงาและตะกั่วป่า
ขึ้นอยู่กัมณฑลภูเก็ต จนถึงสมัยรัชกาลที่ 7 เกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทั่วประเทศ จึงยุบเมืองตะกั่วป่ามาขึ้นอยู่กับเมืองพังงา

ลักษณะทางกายภาพ

ขนาดและที่ตั้ง

จังหวัดพังงา ตั้งอยู่ทางภาคใต้ตอนบนชายฝั่งทะเลอันดามัน ติดกับทะเลอันดามัน อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ 8
องศา 27 ลิปดา 52.3 ฟิลิปดาเหนือกับเส้นลองจิจูดที่ 98 องศา 32 ลิปดาตะวันออก ห่างจากกรุงเทพมหานคร
ประมาณ 788 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด 4,170.885 ตารางกิโลเมตร หรือ ประมาณ 2,606,803.125 ไร่ เป็น
อันดับที่ 9 ของภาคใต้และเป็นอันดับที่ 54 ของประเทศ ซึ่งแบ่งเป็นพื้นที่ต่างๆ ดังนี้

พื้นที่ทำการเกษตร	1,806.112	ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ	1,128,824	ไร่
พื้นที่ป่าไม้	1,722.550	ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ	1,076,594	ไร่
เนื้อที่อื่นๆ	642.227	ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ	401,392.625	ไร่

ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิศาสตร์ของจังหวัดพังงา เป็นภูเขาสลับซับซ้อนทอดเป็นแนวยาวจากทิศเหนือไปทิศใต้ มีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 239.25 กิโลเมตร มีพื้นที่ป่าไม้ เป็นป่าไม้ประเภทไม้ผลัดใบ มีชนิดป่าที่สำคัญ ได้แก่ ป่าดิบเขา ป่าดิบชื้น และป่าชายหาด สำหรับบริเวณที่เป็นที่ราบจะลาดลงจากทิศตะวันออกไปยัง ทิศตะวันตกลงสู่ทะเลอันดามัน ชายฝั่งทะเลจะมีป่าชายหาดเกือบตลอดพื้นที่ประกอบด้วยเกาะประมาณ 105 เกาะ และมีเกาะอยู่ในทะเลอันดามันจำนวนมาก เช่น เกาะยาว หมู่เกาะสุรินทร์ และหมู่เกาะสิมิลัน

ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศทั่วไป เนื่องจากจังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่อยู่ใกล้ทะเล อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี มีค่าคงที่ไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก และมีฝนตกชุกในฤดูฝน เพราะอยู่ทางคาบสมุทรมอง จึงได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งพัดผ่านมหาสมุทรอินเดียอย่างเต็มที่ ส่วนฤดูหนาวอากาศไม่หนาวจัด เพราะอยู่ใกล้จากอิทธิพลของอากาศหนาวพอสมควร และบางครั้งอาจมีฝนตกได้ เนื่องจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดผ่านอ่าวไทย พาเอาฝนมากแต่มีปริมาณน้อยกว่าจังหวัดที่อยู่ทางคาบสมุทรมองภาคใต้

ฤดูกาล ฤดูกาลของจังหวัดพังงาพิจารณาตามลักษณะของลมฟ้าอากาศของประเทศไทยออกได้ เป็น 3 ฤดู คือ

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนเมษายน ระยะเวลาเป็นช่วงว่างของฤดูมรสุม จะมีลมจาก ทิศตะวันออกเฉียงใต้พัดปกคลุมทำให้มีอากาศร้อนอบอ้าวทั่วไป เดือนที่มีอากาศร้อนที่สุดคือมีนาคม

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม ซึ่งเป็นฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดปกคลุมประเทศไทย และมีร่องความกดอากาศต่ำปกคลุมภาคใต้เป็นระยะ ๆ อีกด้วย จึงทำให้มีฝนตกมากตลอดฤดูและเดือนกันยายนจะมีฝนตกมากที่สุด

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤศจิกายนถึงกลางเดือนมกราคมซึ่งเป็นฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจะมีลมเย็นและแห้งจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือพัดผ่าน ทำให้มีอากาศเย็นทั่วไป แต่เนื่องจากจังหวัดพังงา อยู่ใกล้ทะเล อุณหภูมิจะลดลงเพียงเล็กน้อยอากาศจึงไม่สู้หนาวเย็นมากนัก และตามชายฝั่งมีฝนตกทั่วไปแต่มีปริมาณไม่มาก

อุณหภูมิ จังหวัดพังงาอยู่ใกล้ทะเล ฤดูร้อนจึงไม่ร้อนมาก ส่วนฤดูหนาวไม่ถึงกับหนาวจัด อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีประมาณ 27.84°C . อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 33.60°C . อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 22.08°C . เดือนที่มีอากาศร้อนอบอ้าวที่สุดคือเดือนมีนาคม

ฝน เนื่องจากพังงาอยู่ทางคาบสมุทรของภาคใต้ ซึ่งรับลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้อย่างเต็มที่ในฤดูฝนจึงเป็นจังหวัดที่มีฝนอยู่ในเกณฑ์มากเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่นๆ ในภาคเดียวกัน ส่วนในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือมีฝนตกน้อย เพราะถูกทิวเขาทางคาบสมุทรของภาคใต้ปิดกั้นลมไว้ ปริมาณฝนเฉลี่ยตลอดปี 2551 ประมาณ 3,638.3 มิลลิเมตร มีฝนตกประมาณ 185 วัน เดือนที่มีฝนตกมากที่สุด คือ เดือนกันยายนและตุลาคม ฝนตกประมาณ 23-26 วัน

โครงสร้างการบริหารราชการในจังหวัด

การจัดองค์กรบริหารราชการมีหน่วยราชการที่อยู่ในการควบคุมและกำกับดูแลของ ผู้ว่าราชการจังหวัด ทั้งในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด โดยมีทั้งหมด 8 อำเภอ 48 ตำบล 321 หมู่บ้าน

ส่วนราชการในระดับจังหวัดมี 3 ลักษณะ คือ

(1) หน่วยบริหารราชการส่วนภูมิภาคประจำจังหวัดพังงา มีทั้งสิ้น 34 หน่วยงาน ประกอบด้วย

1. สำนักงานจังหวัดพังงา	2. ที่ทำการปกครองจังหวัดพังงา
3. สำนักงานคลังจังหวัดพังงา	4. เรือนจำจังหวัดพังงา
5. เรือนจำอำเภอตะกั่วป่า	6. สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดพังงา
7. สำนักงานที่ดินจังหวัดพังงา	8. สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดพังงา
9. สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	10. สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงาจังหวัดพังงา
11. สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา	12. สำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัดพังงา
13. สำนักงานประมงจังหวัดพังงา	14. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพังงา
15. สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพังงา	16. สำนักงานแรงงานจังหวัดพังงา
17. สำนักงานอัยการจังหวัดพังงา	18. สำนักงานประกันสังคมจังหวัดพังงา
19. สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด	20. สำนักงานขนส่งจังหวัดพังงา
21. สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดพังงา	22. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์จังหวัดพังงา
23. สำนักงานพาณิชย์จังหวัดพังงา	24. สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา
25. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพังงา	26. สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา
27. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพังงา	28. สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดพังงา
29. สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดพังงา	30. สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดพังงา
31. สำนักงานบังคับคดีจังหวัดพังงา	32. สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพังงา
33. สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดพังงา	34. สำนักงานพลังงานจังหวัดพังงา

(2) หน่วยบริหารราชการส่วนกลางในจังหวัด มีทั้งสิ้น 41 หน่วยงาน

(3) หน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่น มี องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาลเมือง 2 แห่ง คือ เทศบาลเมืองพังงา และเทศบาลเมืองตะกั่วป่า และเทศบาลตำบล 13 แห่ง คือ 1.เทศบาลตำบลโคกกลอย 2. เทศบาลตำบลกระโสม อำเภอกะทู้ 3 . เทศบาลตำบลท้ายเหมือง 4. เทศบาลตำบลลำแก่น อำเภอท้ายเหมือง 5. เทศบาลตำบลทับปุด อำเภอทับปุด 6. เทศบาลตำบลท่านา อำเภอปะป่อง 7. เทศบาลตำบลกระ อำเภอกระบุรี 8. เทศบาลตำบลเกาะยาว อำเภอเกาะยาว 9. เทศบาลตำบลเกาะยาวใหญ่ โดยมีการยกฐานะ ขึ้นใหม่ในปี พ.ศ. 2555 จำนวน 3 แห่ง คือ เทศบาลตำบลพยุห์ อำเภอเกาะยาว เทศบาลตำบลบางเคุย อำเภอเมืองพังงา และเทศบาลตำบลศีกศิก เทศบาลตำบลบางนายสี อำเภอกะทู้ นอกจากนี้ยังมี องค์การบริหารส่วนตำบล 39 แห่ง ดังนี้

- เขตอำเภอเมืองพังงา อบต.เกาะปันหยี, อบต.ถ้ำน้ำผุด, อบต.นบปรัง, อบต.ตากแดด, อบต.ทุ่งคาโงก, อบต.ปากอ
- เขตอำเภอเกาะยาว อบต.เกาะยาวน้อย, อบต.เกาะยาวใหญ่,
- เขตอำเภอปะป่อง อบต.ท่านา, อบต.รมณีย์, อบต.ทะเล, อบต.เหมาะ
- เขตอำเภอกะทู้ อบต.กระโสม, อบต.กะโหลก, อบต.คลองเคียน, อบต.โคกกลอย, อบต.ถ้ำ, อบต.ท่าอ้อย, อบต.หล่อยูง
- เขตอำเภอกะทู้ อบต.บางนายสี, อบต.โคกเคียน, อบต.บางไทร, อบต.บางม่วง, อบต.เกาะคอเขา
- เขตอำเภอกระบุรี อบต.กระ, อบต.บางวัน, อบต.แม่บางขาว, อบต.เกาะพระทอง
- เขตอำเภอทับปุด อบต.โคกเจริญ, อบต.ทับปุด, อบต.บ่อแสน, อบต.บางเหรียง, อบต.มะรุ่ย
- เขตอำเภอท้ายเหมือง อบต.ท้ายเหมือง, อบต.ทุ่งมะพร้าว, อบต.นาเคุย, อบต.บางทอง, อบต.ลำปำ

การปกครอง

จังหวัดพังงาแบ่งการปกครอง เป็น 8 อำเภอ 48 ตำบล 321 หมู่บ้าน 2 เทศบาลเมือง 13 เทศบาลตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล 36 แห่ง

จำนวนประชากร

ประชากรของจังหวัดพังงา ณ เดือนสิงหาคม 2563 มีจำนวน 268,565 คน เป็นเพศชาย 134,027 คน เพศหญิง 134,538 คน และจำนวนบ้าน 115,859 หลังคาเรือน ความหนาแน่นของประชากรประมาณ 60 คน ต่อตารางกิโลเมตรมีจำนวนประชากร

การเกษตร

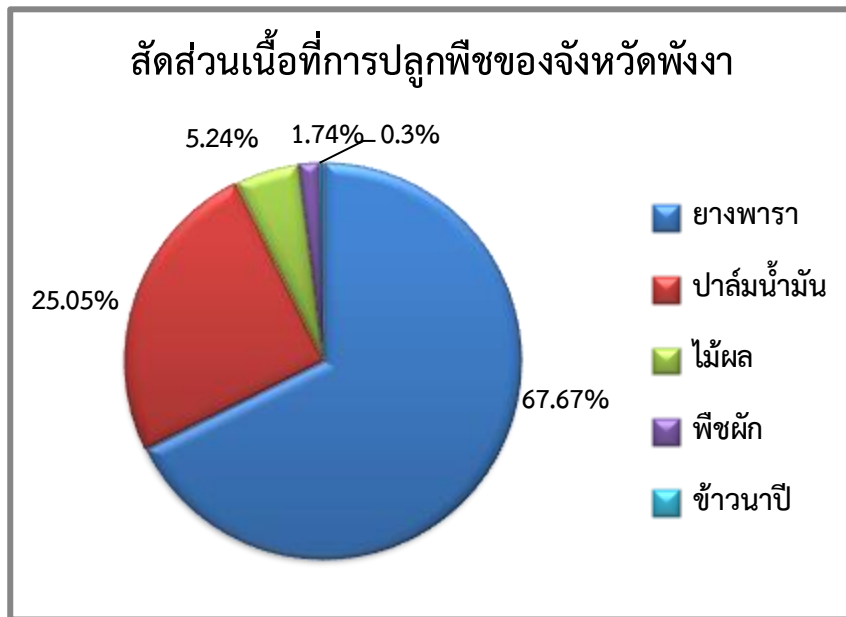
จังหวัดพิจิตรมีพื้นที่ทั้งหมด 2,606,812 ไร่ เป็นเนื้อที่ถือครองทางการเกษตร จำนวน 1,128,824 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 44.3 ของพื้นที่ทั้งหมด มีครัวเรือนเกษตรกรทั้งหมด 39,330 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 34.38 ของครัวเรือนทั้งหมด รายได้ส่วนใหญ่นอกจากอาชีพการเกษตร พืชเศรษฐกิจที่สำคัญได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และไม้ผล (มังคุด เงาะ ทุเรียน ส้มทอง ส้มโม่ ลำปำตะ) เป็นต้น โดยเฉพาะยางพารา นับเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดพิจิตร คิดเป็นร้อยละ 67.67 ของพื้นที่ปลูกทั้งจังหวัด รองลงมาคือ ปาล์มน้ำมัน ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในระยะหลัง เนื่องจากการปรับเปลี่ยนพื้นที่ปลูกเดิม จากสวนยางพารามาเป็นปาล์มน้ำมัน ประกอบกับจังหวัดพิจิตรมีฝนตกชุกตลอดทั้งปี มีความเหมาะสมต่อการปลูกปาล์มน้ำมัน ส่วนไม้ผลมีแนวโน้มพื้นที่ปลูกเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะพื้นที่ปลูกทุเรียน เนื่องจากผลผลิตทุเรียนมีราคาสูง เป็นแรงจูงใจในการขยายพื้นที่ปลูก

ยางพารา เป็นพืชเศรษฐกิจอันดับหนึ่งของจังหวัดพิจิตร มีพื้นที่ปลูก 706,837 ไร่ ในปัจจุบันยังคงมีการปรับเปลี่ยนพื้นที่ปลูกยางพาราอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากราคาผลผลิตตกต่ำ อีกทั้งเกษตรกรได้เข้าร่วมโครงการปรับเปลี่ยนพื้นที่ปลูกยางพาราเป็นพืชอื่น ๆ กับการยางแห่งประเทศไทยจังหวัดพิจิตร ประกอบกับในช่วงฤดูฝนของจังหวัดพิจิตร สามารถกรีดยางพาราได้น้อย เกษตรกรจึงมักกรีดยางพาราในช่วงผลัดใบแทน และการใช้แรงงานส่วนใหญ่เป็นแรงงานต่างด้าว ทำให้รายได้จากสวนยางพาราส่วนหนึ่งไหลออกนอกประเทศ และมีแนวโน้มการขาดแรงงานในการกรีดยางพาราในอนาคต

ปาล์มน้ำมัน เป็นพืชเศรษฐกิจอันดับสองรองจากยางพารา มีพื้นที่ปลูก 261,668 ไร่ เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.28 จากปี 2561 และมีแนวโน้มพื้นที่ปลูกเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากราคายางพาราตกต่ำทำให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนพื้นที่มาปลูกปาล์มน้ำมันแทนยางพารา ประกอบกับสภาพอากาศที่มีฝนตกชุกเกือบตลอดทั้งปีของจังหวัดพิจิตร ทำให้มีความเหมาะสมแก่การปลูกปาล์มน้ำมัน เกษตรกรบางส่วนยังขาดการจัดการสวนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันบางส่วนเป็นพื้นที่ลาดชัน การขนส่งปาล์มน้ำมันไปยังโรงงานมีระยะทางไกล ทำให้ต้นทุนการผลิตปาล์มน้ำมันสูงกว่าปกติ

ไม้ผล จังหวัดพิจิตรมีไม้ผลเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ มังคุด ทุเรียน เงาะ ส้มทอง มะพร้าว แอปเปิ้ล สับปะรด ลำปำตะ และ ส้มโม่ ซึ่งมีพื้นที่ปลูกประมาณ 54,628 ไร่ ส่วนมากเกษตรกรจะปลูกแบบผสมผสานหลายชนิดในพื้นที่เดียวกัน ทำเป็นอาชีพรอง โดยมีอาชีพหลักจากยางพาราและปาล์มน้ำมัน พื้นที่ปลูกไม้ผลค่อนข้างลดลง โดยเฉพาะ มังคุด เงาะ และ ส้มทอง เนื่องจากราคาผลผลิตไม่แน่นอน อีกทั้งต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น และมีปัญหาค่าจ้างแรงงาน แต่พื้นที่ปลูกทุเรียนเพิ่มขึ้น เนื่องจากราคาผลผลิตที่สูงขึ้น ทำให้มีแรงจูงใจในการขยายพื้นที่ปลูก

พืชผัก จังหวัดพังงา มีพื้นที่ปลูกพืชผักประมาณ 18,209 ไร่ กระจายในทุกอำเภอ ขนาดพื้นที่ปลูกมีขนาดเล็ก หรือปลูกแซมในพืชหลักในช่วงก่อนไถ่ผลผลิต ทำให้พื้นที่ปลูกปรับเปลี่ยนไปคามพื้นที่ปลูกพืชหลัก ผลผลิตเน้นการบริโภคภายในท้องถิ่น การบริโภคพืชผักส่วนใหญ่นำเข้ามาจากจังหวัดใกล้เคียงเช่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจากภาคกลาง การปลูกพืชผักของเกษตรกรในจังหวัดพังงาประสบปัญหาจากสภาพภูมิอากาศ เนื่องจากมีฝนตกชุกทั้งปี และการระบาดของโรคและแมลงศัตรูพืช เกษตรกรนิยมปลูกพืชผักในช่วงหน้าแล้ง พืชผักที่เกษตรกรนิยมปลูกคือ พริก มะเขือ แตงกวา ถั่วฝักยาว และผักพื้นบ้าน

พืชเศรษฐกิจอันดับหนึ่งของจังหวัดพังงา ยังคงเป็น **ยางพารา** มีพื้นที่ปลูก 706,837 ไร่ โดยยางพาราสร้างมูลค่าให้กับเกษตรกรในจังหวัดพังงา 6,823.53 ล้านบาท/ปี รองลงมาคือ **ปาล์มน้ำมัน** ที่มีแนวโน้มพื้นที่ปลูกเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ จากการปรับเปลี่ยนพื้นที่เดิมจากสวนยางพารา โดยมีพื้นที่ปลูก 261,668 ไร่ ปาล์มน้ำมันสร้างมูลค่า

ให้กับเกษตรกรในจังหวัดพังงา 1,696.73 ล้านบาท/ปี ส่วน **ไม้ผล** ถึงแม้ว่า ในจังหวัดพังงาจะทำเป็นอาชีพรองจากอาชีพหลักอย่างยางพาราและปาล์มน้ำมัน แต่ไม้ผลก็นับว่าเป็นพืชเศรษฐกิจอีกชนิดที่มีความน่าสนใจ โดยเฉพาะทุเรียนสาธิตา ที่มีราคาสูงถึง กิโลกรัมละ 150-250 บาท เป็นแรงจูงใจให้กับเกษตรกรเพิ่มพื้นที่ปลูกมากขึ้นและยังคงเป็นพืชทางเลือกให้กับเกษตรกรในจังหวัดพังงา เนื่องจากราคาจำหน่ายผลผลิตที่สูง ลักษณะที่โดดเด่น ผลกลมทั้งไ้โดยไม่ล้ม เนื้อสีเหลืองทอง และรสชาติที่หวานมัน ทำให้ผู้บริโภคยังคงมีความต้องการสูง อีกทั้งผลผลิตในปัจจุบัน ยังมีไม่เพียงพอแก่ความต้องการของผู้บริโภค สำหรับการปลูก **พืชผัก** ในจังหวัดพังงา มีแนวโน้มการปลูกพืชผักปลอดภัย และพัฒนาไปเป็นพืชผักอินทรีย์เพิ่มมากขึ้น เพื่อตอบสนองต่อความต้องการสำหรับคนรักสุขภาพ โดยในปัจจุบันได้มีการขอบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) กับทางโรงพยาบาลในจังหวัดพังงาในการรับผลผลิตพืชผักปลอดภัยจากเกษตรกร เพื่อประกอบอาหารให้กับผู้ป่วยในโรงพยาบาล ทำให้พืชผักปลอดภัยยังมีทิศทางที่จะเติบโตมากขึ้น และยกระดับไปเป็นพืชผักอินทรีย์ได้ในอนาคต และพืชอีกตัวที่สำคัญและสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรของจังหวัดพังงาคือ **ข้าวนาปี** ซึ่งการปลูกข้าวส่วนใหญ่นองจังหวัดพังงาเป็นการปลูกข้าวไร่ พันธุ์ที่รู้จักกันดีคือ ข้าวไร่ดอกข่า50 ซึ่งมีพื้นที่ปลูก 2,205 ไร่ มีปริมาณผลผลิต 831 ตัน จำหน่ายผลผลิตไ้ต่กิโลกรัมละ 70 บาท พื้นที่การปลูกแปรผันโดยตรงกับการปรับเปลี่ยนเนื้อที่การปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมัน ซึ่งจะปลูกในเนื้อที่การปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมันอายุไม่ถึง 3 ปี

ข้อมูลพืชเศรษฐกิจที่สำคัญจังหวัดพังงา ปี 2562

อย่างไรก็ตาม หากจะพิจารณาถึงสัดส่วนผลผลิตพืชเศรษฐกิจของจังหวัด ในด้านผลผลิตปาล์มน้ำมัน ยางพารา มังคุด และทุเรียน ในปี พ.ศ.2562 ที่ได้ผลผลิตออกสู่ตลาด (ตัน) เมื่อเทียบกับปริมาณของผลผลิตในภาคใต้ โดยปาล์มน้ำมันมี สัดส่วน 4.69 ยางพารา 5.96 มังคุด 5.11 และทุเรียน 0.91

ปัจจุบันเกษตรกรที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน ทั้งหมด 843 ราย จำนวน 1025 แปลง พื้นที่ 5076.27 ไร่

ที่มา : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตร เคียน กรมการฯ พ.ศ. 2563

โดยแปลงที่ผ่านการรับรอง ได้แก่กะเพรา กระเจี๊ยบเขียว กวางตุ้งกล้วยไข่ กล้วยน้ำว้า กล้วยหอมทอง กล้วยเล็บมือนาง แก้วมังกร ขมิ้นชัน ข่า ข้าวโพดหวาน หน่อไม้ เถา ลำปำตะขอม ตะไคร้ แตงกวา แตงไทย ถั่วพู ถั่วฝักยาว ทุเรียนสาธิตา ทุเรียน หมอนทองบวบ ใบเตย ปาล์มน้ำมัน พักกูด พักกาขาว พักไข่ม พักขี้ พักหวาน พักเทศ พักไฮโครโปนิคส์ ฝรั่งพริก พักแฝง มะเขือ มะเขือเทศ มะระ มะพร้าว มะพร้าวน้ำหอม มะนาว มะม่วงหิมพานต์มังคุด มันเทศญี่ปุ่น มัสเบอรี่ แมงลัก สอทองเลมอน สละ สลัด ส้มเขียวหวาน ไทรพา เพ็ชฌางฟ้าเพ็ชฌาเครง

สัดส่วนเกษตรกรที่ผ่านการรับรองมาตรฐานต่อเกษตรกรทั้งหมด คิดเป็น 1:47

สัดส่วนพื้นที่ที่ผ่านการรับรองมาตรฐานต่อพื้นที่ทั้งหมด 1:222

ศูนย์กลางการค้าและการตลาดที่สำคัญจังหวัดพังงา

โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดพังงา โดยทั่วไปขึ้นอยู่กับภาคเกษตรกรรม ประมงและการค้าส่งค้าปลีก เป็นสำคัญ พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และไม้ผล นอกจากนี้ยังมีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง การประมงชายฝั่ง และการประมงน้ำลึก จังหวัดพังงามีการประกอบธุรกิจการค้าและการตลาด ที่ไม่มีการแข่งขันกันเท่าที่ควร และส่วนใหญ่เป็นกิจการขนาดเล็ก ทำให้มีอัตราการขยายตัวในอัตราค่อนข้างต่ำ ประกอบกับเป็นจังหวัด ที่ตั้งอยู่ใกล้กับจังหวัดภูเก็ต ซึ่งมีการแข่งขันทางการตลาดสูง ส่งผลให้ราคาสินค้าประเภทของใช้ที่จำเป็นในจังหวัดภูเก็ตต่ำกว่า ประชาชนนิยมเดินทางไปจับจ่ายซื้อสินค้า ในห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่ในจังหวัดภูเก็ต โดยเฉพาะในช่วง

วันหยุด ทำให้ปริมาณเงินหมุนเวียน ในจังหวัดลดลง รวมทั้งผลกระทบจากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีการเดินทางเข้าไปเยือน กลับทำให้การใช้จ่ายเงิน ของนักท่องเที่ยวในจังหวัดพังงามีน้อย

การประกอบกิจการค้าในจังหวัดพังงา ส่วนใหญ่เป็นกิจการขนาดเล็ก เนื่องจากผู้บริโภคในจังหวัด มีน้อย ทำให้ฐานการบริโภคแคบ การสั่งซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคโดยตรง ในจำนวนมากๆ จากตลาดคันทอง หรือแหล่งผลิตมีน้อย อำนาจการต่อรองต่ำ นอกจากนี้ปัญหาการคมนาคมที่ไม่สะดวกส่วนใหญ่เป็นปัจจัยสำคัญ ที่มีผลให้ราคาสินค้าในจังหวัดอยู่ในระดับสูง เนื่องจากต้องผ่านช่องทางการตลาดหลายชั้นตอน โดยโครงสร้างการตลาดสินค้าต่าง ๆ ในจังหวัดพังงา สามารถจำแนกได้เป็นประเภทใหญ่ๆ ดังนี้

(1.) **ตลาดสินค้าเกษตร** สินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดพังงา ได้แก่ยางพารา ปาล์มน้ำมัน โดยปกติช่องทางการตลาดสินค้าเกษตรในจังหวัดพังงาประกอบด้วย สินค้าจากเกษตรกรไปสู่ผู้บริโภคโดยตรง พ่อค้าเร่หรือพ่อค้าท้องถิ่นรวบรวมผลผลิตไปจำหน่ายให้กับพ่อค้าปลีก/ผู้บริโภค/โรงงานแปรรูป

(2.) **ตลาดสินค้าอุปโภคบริโภค** ตลาดสดในจังหวัดพังงามีจำนวน 6 แห่ง อยู่ในเขตเทศบาล เมืองพังงา เมืองกะทู้ป่า ตลาดสด บขส. กะทู้ป่า เทศบาลตำบลทับปุด ห้วยเหมือง คุระบุรี และยังมีตลาดนัดในพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วจังหวัดพังงาอีกเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ จังหวัดพังงายังมีห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่ อาทิ ห้างสรรพสินค้าบิ๊กซี ซูเปอร์เซ็นเตอร์ (BigC) ห้างเซ็นทรัลปาล์มแลนด์ (Nk Shopping Mall) ห้างสรรพสินค้า เทสโก้-โลตัส (Tesco Lotus) และซูเปอร์เซป (Supper Cheap) เป็นต้น

ปศุสัตว์

จังหวัดพังงา มีการเลี้ยงสัตว์เพื่อบริโภคภายในจังหวัด และสามารถส่งจำหน่ายจังหวัดใกล้เคียงได้จำนวนหนึ่ง สัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญๆ เช่น ไก่เนื้อ ไก่ไข่ กระบือ สุกร โค เป็ด แพะ และแกะ เป็นต้น และมีจำนวนฟาร์มที่เลี้ยงสุกร ไก่เนื้อ ไก่ไข่ และไก่พื้นเมืองในพื้นที่ในช่วงปี พ.ศ.2562 ทั้งหมด 153 ฟาร์ม ผ่านการรับรองมาตรฐาน GAP (Good Agricultural Practice) หมายถึง ระบบการผลิตที่ถูกต้องในฟาร์ม

โดยพิจารณาตั้งแต่พื้นที่การปลูก การดูแลรักษา การเก็บเกี่ยวและการจัดการหลังเก็บเกี่ยว เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ มีลักษณะตรงตามความต้องการ และมีความปลอดภัยต่อการบริโภค จำนวน 94 ฟาร์ม มีจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ ในพื้นที่ 8 อำเภอ จำนวน 8,917 ราย ในพื้นที่อำเภอกะทู้ทั้งหมดมีกลุ่มเกษตรกรสูงสุด จำนวน 1,538 ราย และมูลค่าสัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะที่สำคัญๆ ใน 7 ชนิด มีมูลค่าจำนวน 994.56 ล้านบาท คงจะเห็นได้จากการแสดงจำนวนฟาร์มสัตว์เลี้ยงและการแสดงปริมาณการผลิตสัตว์เศรษฐกิจของจังหวัดพังงาในช่วงปี พ.ศ. 2562 ดังกล่าว

การประมง

จังหวัดพังงา เป็นจังหวัดที่มีความสำคัญทาง ด้านการประมงมากจังหวัดหนึ่ง เนื่องจากสภาพพื้นที่มี อาณาเขตติดต่อกับทะเลอันดามัน ดังนั้น อาชีพทำการประมงจึงเป็นอาชีพหลักสำคัญอีกอาชีพหนึ่งของจังหวัด โดยพื้นที่ทำการประมงส่วนใหญ่ คือ บริเวณท้องทะเลอันดามันไปจนถึงแนวเขตประเทศพม่า และในบริเวณอ่าวพังงา มีการทำประมงขนาดใหญ่ ด้วยเรืออวนลากหรือ

อวนล้อมจับ อวนลอย ปลาอินทรี อวนลากแผ่นตะเฆ่ อวนรุน อวนโพงหมึก เป็นต้น และการประมงขนาดเล็กส่วนมากใช้เครื่องมือพื้นบ้าน ได้แก่ อวนลอยปลา อวนลอยปู อวนลอยกุ้ง สอบปลา สอบปู สอบหมึก และระวะกุ้งเคย เป็นต้น

เนื่องจากจังหวัดพังงามีท้องทะเลอ่าวพังงา ที่อุดมสมบูรณ์ เป็นแหล่งแพร่ขยายพันธุ์สัตว์น้ำและพืชน้ำและพืชน้ำของสัตว์น้ำ วัยอ่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “ปลาทู” กระตรวงเกสร และสทกรณจึงออกประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ลงวันที่ 24 ตุลาคม 2551 เรื่อง กำหนดห้ามใช้เครื่องมือ ทำการประมงบางชนิดทำการประมงในฤดูปลาที่มีไข่และวางไข่เสี่ยงสูงในที่ยับสัตว์น้ำบางส่วนของจังหวัดภูเก็ต พังงา

กระบี่ และตรัง ภายในระยะเวลาที่กำหนด ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน ถึง 30 มิถุนายน ของทุกปี จากการประกาศ การอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำ ดังกล่าว ทำให้ชาวประมงจังหวัดพังงาประกอบอาชีพการประมงได้อย่างยั่งยืน

ในช่วงปี พ.ศ. 2557- 2559 มีครัวเรือน ที่ทำการประมง จำนวน 5,584 ครัวเรือน แยกเป็น การประมงทะเลอย่างเคียว จำนวน 4,395 ครัวเรือน การทำประมงเพาะเลี้ยงชายฝั่งอย่างเคียว จำนวน 917 ครัวเรือน และแบบผสมคือการทำการประมงทะเลและทำการประมงเพาะเลี้ยงชายฝั่งไปด้วย แบบคู่ขนานกันไปด้วย จำนวน 272 ครัวเรือน และมีปริมาณสัตว์น้ำเพิ่มขึ้นท่าปลาที่

สำคัญในช่วงปี พ.ศ. 2557 -2559 จำนวน 24,495 ตัน 18,308 ตัน และ 28,443 ตัน ตามลำดับ ดังรายละเอียดตารางแสดงครัวเรือน ทำการประมงที่จำแนกตามประเภทของการทำประมง และตารางแสดงปริมาณสัตว์น้ำเพิ่มขึ้นท่าปลา ที่สำคัญๆ ในช่วงปี พ.ศ. 2557 - 2559

แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา

อำเภอเมืองพังงา

ถ้ำพุงช้าง อยู่ภายในวัดประภาคารประชุมเขต ทสจ.สาธิตกลางจังหวัด พังงา สภาพภายในถ้ำมีหินงอกหินย้อยสวยงาม มีธารน้ำไหลตลอดปี

ถ้ำฤาษีสวรรค์และถ้ำลูกเสือ อยู่ในสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ริมถนนเพชรเกษมเยื้องกับศาลากลางจังหวัด เป็นถ้ำที่สามารถทะลุถึงกันได้โดยมีถ้ำฤาษีสวรรค์อยู่ด้านบน ภายในถ้ำมีธารน้ำใสและมีหินงอกหินย้อย ถ้ำหน้าถ้ำเป็นสวนสาธารณะ

วนอุทยานธารมะพร้าวโน้ทรา หรือธารน้ำตกธารมะพร้าวโน้ทรา ใช้เส้นทางพังงา - ตะกั่วป่า จากตัวเมืองพังงา ไปประมาณ 5 กิโลเมตรแล้วแยกขวาข้างสถานีรถไฟผ่านฝายผลิตไปอีก 3 กิโลเมตร ถึงบริเวณธารน้ำตก สภาพโดยทั่วไป เป็นป่ามรกต มีธารน้ำตกที่เกิดจากลำธารไหลจากไหล่เขาตกลงสู่แอ่งใหญ่ตลอดปี

อุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา อยู่ในเขตอำเภอเมือง และอำเภอตะกั่วทุ่ง ครอบคลุมพื้นที่ 250,000 ไร่ ประกาศเป็นเขตอุทยานฯ เมื่อวันที่ 29 เมษายน 2524 การเดินทางใช้ทางหลวงหมายเลข 4 ซึ่งมุ่งไปสู่ตำบล โคกกลอย อ.ตะกั่วทุ่ง ห่างจาก ตัวเมืองประมาณ 5 กิโลเมตร แยกซ้าย เข้าทางหลวงหมายเลข 4144 อีก 2 กิโลเมตรถึงที่ทำการอุทยานฯ การเดินทางไปชมอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงาโดยทั่วไปใช้เวลาประมาณ 2-3 ชั่วโมงซึ่งจะมีเรือนำเที่ยวไป

ยังเกาะปันหยี เกาะพิงกัน เกาะตะปู ถ้ำลอด เกาะห้อง หรือแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ในบริเวณใกล้เคียง แล้วแต่ จะตกลงกับเรือนำเที่ยว โดยมีค่าใช้จ่ายเรือหลายแห่งดังนี้

- ค่าเรือข้ามสู่เกาะการ ใกล้โรงแรมพังงาเบย์รีสอร์ท
- ค่าเรือสุระกุล หรือท่าเรือกระโสม ในอำเภอตะกั่วทุ่ง เป็นเรือทางยาว
- ค่าเรือในบริเวณอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา เป็นเรือทางยาว
- เรือจุ ลำละ 6-8 คน เที่ยวละ ประมาณ 1,000-1,500 บาท

อำเภอตะกั่วป่า

อุทยานแห่งชาติเขาสก - สำรุ ครอบคลุม เขตอำเภอ ท้ายเหมือง อำเภอตะกั่วป่า อำเภอเมือง เมื่อผ่านอำเภอตะกั่วป่าไป 33 กิโลเมตร จะถึงที่ทำการอุทยานฯ มีแหล่งท่องเที่ยว ที่เรียกโดยทั่วไปว่า ชายหาดเขาสก ซึ่งอยู่ห่างจากตัวอำเภอตะกั่วป่า 25 กม. ตามเส้นทาง หมายเลข 4 (สายท้ายเหมือง – ตะกั่วป่า) แล้วเลี้ยวซ้ายที่กิโลเมตร ที่ 56 -

57 ก่อนเข้าเขตอำเภอท้ายเหมือง จะเห็นเขาสกหนึ่ง ชื่อเขาสกมีศาลเจ้าพ่อเขาสก ตั้งอยู่บริเวณฝั่งตรงข้ามของเขาสก จะเป็นชายทะเลเขาสก ซึ่งเป็นหาดหินและหาดทรายสวยงาม ตลอดชายฝั่ง เช่น ชายหาดนางทอง หาดบางเนียง

แหลมปะการัง อยู่ระหว่างเส้นทางตะกั่วป่า - เขาสก จากตัวเมืองตะกั่วป่าอยู่ตำบลขวามือเลี้ยวเข้าไปทาง ถนนเพชรเกษมประมาณ 5 กม. เป็นหาดทรายที่มีคลื่นซัดจากปะการังเขากวางหักขึ้นมาบนฝั่งจนเต็มหาดจนได้ชื่อหาดว่า **"แหลมปะการัง"** มีทิวสนเป็นแนวร่มรื่น เหมาะสำหรับพักผ่อนหย่อนใจ

หาดบางสัก จะอยู่ในท้องที่ตำบลบางม่วง ริมถนนเพชรเกษม กิโลเมตรที่ 76 -77 มีทางแยกขวามือ เข้าไปอีก 1 กม. หาดบางสักเป็นหาดทรายขาวสะอาดเป็นแนวยาว ร่มรื่นด้วยทิวสน

น้ำตกโตนช่องฟ้า อยู่ระหว่างเส้นทางตะกั่วป่า - เขาสก เช่นเดียวกับแหลมปะการัง

อำเภอตะกั่วทุ่ง

วัดสุวรรณคูหา ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ 2 ตำบลกระโสม อำเภอตะกั่วทุ่ง การเดินทาง ใช้เส้นทางสาย พังงา - โคกกลอย (ทางหลวงหมายเลข 4) ไป 7 กม. ถึงหมู่ที่ 2 (กิโลเมตรที่ 31) อำเภอตะกั่วทุ่งจะมีถนน เข้าไปทางขวามืออีก 1 กม. วัดสุวรรณคูหาชาวบ้านทั่วไปเรียกว่า **"วัดถ้ำ"** เป็นวัดที่น่าสนใจและมีความสำคัญมากวัดหนึ่งของจังหวัดพังงา เนื่องจากเป็นโบราณสถานที่สำคัญ ทางประวัติศาสตร์ในบริเวณ

ที่ถ้ำวิมุกเขาสกหนึ่ง ซึ่งเขาสกนี้มีถ้ำใหญ่ร้อยละยี่สิบแห่งทั้ง ถ้ำใหญ่ ถ้ำแอ่ง ถ้ำมัท และถ้ำแก้ว ถ้ำใหญ่ซึ่งอยู่ตอนล่างสุด เวลาเข้าถ้ำจะต้องผ่านก่อนเสมอ มีขนาดใหญ่มากกว่าถ้ำอื่น กว้างประมาณ 20 เมตรเศษ ยาวประมาณ 40 เมตรเศษ พื้นถ้ำเรียบ เพดานโค้งครึ่งวงกลมเหมือนประทุนเรือ ตลอดความยาวของถ้ำ ประดับด้วยกระเบื้องถ้วยจานเชิงลายคราม และเบญจรงค์ ซึ่งมีขนาดต่างๆ ถ้ำใหญ่ใช้เป็นวิหาร มีพระพุทธรูปปูนปั้นต่างๆ อยู่หลายองค์ ที่สำคัญคือ พระพุทธไสยาสน์ นอนยาว 7 วา 2 ศอก มีความสวยงาม

น้ำตกรามัญ อยู่ใกล้กับวัดสุวรรณคูหา จากกิโลเมตรที่ 31 มีทางแยกขวาเข้าไปอีก 7 กม. น้ำตกรามัญ เป็นน้ำตกขนาดเล็กกลางบริเวณโดยรอบเป็นป่ารก มีน้ำตกตลอดปี

ชายทะเลท่าปูน จากทางหลวงหมายเลข 4 ค่อยเข้า จังหวัดภูเก็ตโดยหลวงทาง หมายเลข 402 ก่อนถึงเกาะภูเก็ต บริเวณช่องแคบปากพระ จะมองเห็นทิวทลายทั้งด้านซ้ายและขวา

อำเภอท้ายเหมือง

อุทยานแห่งชาติเขาส่าปี - ทาตท้ายเหมือง

เหมือง ครอบคลุมพื้นที่ 45,000 ไร่ ประกาศเป็นอุทยานฯ เมื่อวันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2529 สถานที่ท่องเที่ยว ที่น่าสนใจในเขต อุทยานแห่งชาติเขาส่าปี - ทาตท้ายเหมือง ได้แก่ น้ำตกส่าปี ตั้งอยู่หมู่ที่ 6 ตำบลท้ายเหมือง ริมถนนเพชรเกษม (ทางหลวงหมายเลข 4) บริเวณกิโลเมตรที่ 32 - 33 จะมีทางแยกซ้ายมือเข้าไปอีก 1.5 กิโลเมตร

น้ำตกส่าปี เป็นน้ำตกขนาดเล็กกลาง มี 3 ชั้น แต่ละชั้นมีความสูง ประมาณ 100 เมตร มีน้ำตกตลอดปี น้ำตกโดนไพร ที่บริเวณกิโลเมตร 28- 29 จะมีทางแยกซ้ายเข้าไปอีก 7 กิโลเมตร แล้วเดินเข้าไปอีก 1 กิโลเมตร น้ำตกโดนไพร มีขนาดใหญ่มียน้ำตลอดปี การเดินทางไปยังมน้ำตกโดนไรมันควรไปชมในฤดูแล้ง

ทาตท้ายเหมือง อยู่ในเขต อบต.ท้ายเหมือง มีถนนแยกขวาเข้าไปอีก 1.5 กิโลเมตร จากนั้นเข้าถนนเลียบชายหาดไปอีก 5 กิโลเมตร สภาพเป็นทิวทลายสะอาดตาจนไปถึงทางหลวงแผ่นดินมีความยาวกว่า 13 กิโลเมตร น้ำทะเลใสสะอาดน้ำใส เป็นที่คั่งสนามกอล์ฟแห่งแรกของจังหวัดพังงา ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน - กุมภาพันธ์ จะมีเต่าทะเลขึ้นมาวางไข่ จึงมีประเพณีเดินดูเต่าในตอนกลางคืนเดือนหงาย

ศูนย์อนุรักษ์กลางโครงการอุทยานใต้ทะเลจุฬารักษ์ ตั้งอยู่ ในกองเรือภาค 3 ทัพสะมุ จังหวัดพังงา จัดตั้งขึ้นเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับทรัพยากร ธรรมชาติใต้น้ำทั้งของทะเลและประชาชนทั่วไป เป็นอาคาร 2 ชั้น จัดแบ่งออกเป็นสองส่วนที่ประทับ และห้องทำงานขององค์กรประสานสถาบันวิจัยจุฬารักษ์ ห้องอาหาร ห้องประชุม ศาลาการเสด็จ และห้องแสดงนิทรรศการซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกแบ่งเป็น 4 ห้อง ห้องที่ 1 แสดงจุดกำเนิดของโครงการ ห้องที่ 2 แสดงคุณค่าและความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ทางทะเล ห้องที่ 3 แสดงมิติใหม่ของการท่องเที่ยวทะเลไทย เชิงอนุรักษ์ ห้องที่ 4 แสดงจินตนาการของโลก ใต้ท้องทะเล ส่วนที่ 2 เป็นห้องนิทรรศการ " **แหล่งความรู้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวที่ชุมชนเวียนถ่ายทอด เรื่องราวเชิงสร้างสรรค์** "

บ่อน้ำพุร้อนบ้านบ่อตาน ตั้งอยู่ที่ตำบลนาเคาย ริมฝั่งทะเลอันทามันทางทิศทางจากภูเก็ทผ่านสี่แยก
ท่าบ่อตานกอสย ตรงไปหลักกิโลเมตรที่ 6 จะเป็นเส้นทางเข้าข้างโรงเรียนบ้านบ่อตาน เข้าไปประมาณ 3 กิโลเมตร

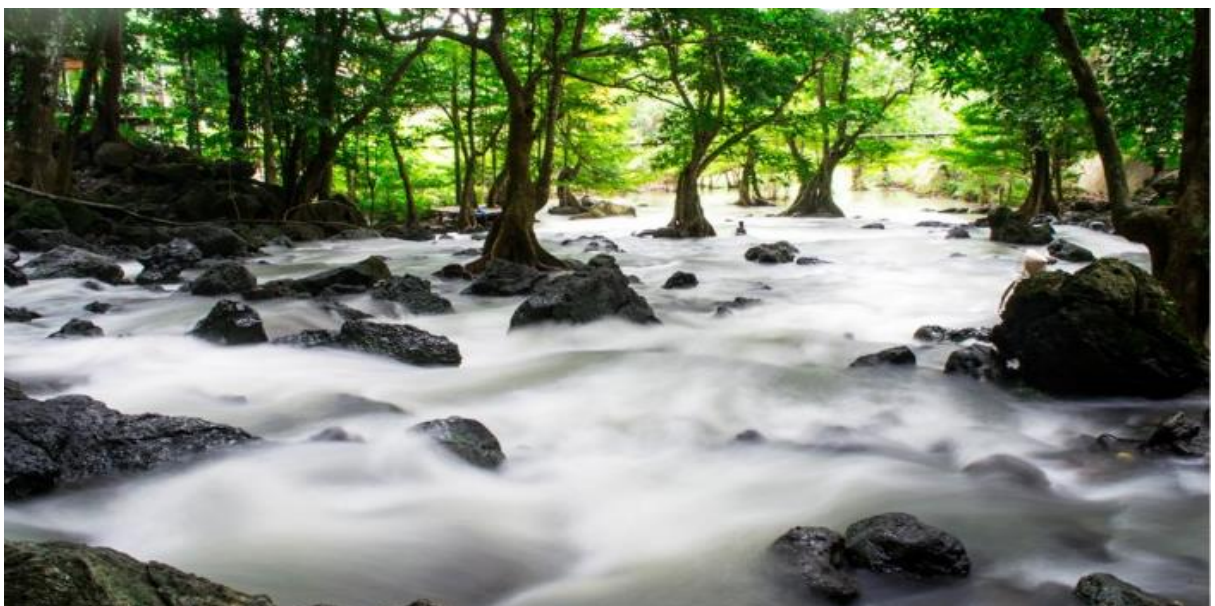
อำเภอทับปุด

เป็นอำเภอเดียวของจังหวัดพังงาที่ไม่มีพื้นที่ติดกับทะเล แหล่งท่องเที่ยวจึงเป็นลักษณะแหล่งน้ำตก และการ
ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การเดินทางไปอำเภอทับปุด จากตัวเมืองพังงาตามเส้นทางสายเพชรเกษม ระยะทางประมาณ 26
ก.ม. แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ คือ

**วัดราษฎร์อุปถัมภ์ (วัดบางเข
รียง)** ตั้งอยู่ในพื้นที่ ต.บางเขรียง ห่างจากที่ว่าการ
อำเภอทับปุด ถนนเพชรเกษม 11 ก.ม. โดย
เลี้ยวเข้าเส้นทางสายทับปุด - พนม วัดบางเขรียง
เป็นวัดที่มีสภาพแวดล้อม อันสวยงาม เพราะเป็นวัด
ที่มีภูเขาล้อมรอบ มีถาวรวัตถุที่สำคัญคือ พระบรม
ธาตุเจดีย์นิมิตร ตั้งอยู่บนยอดเขาล้าน เป็นเจดีย์รูป
ระฆังคว่ำ รูปหล่อเจ้าแม่กวนอิมอันงดงาม และ
พระพุทธรูปองค์โต ซึ่งประดิษฐานอยู่บนยอดเขาใกล้เคียงกับ พระบรมธาตุเจดีย์นิมิตร และรูปหล่อ เจ้าแม่กวนอิม

น้ำตกเต่าทอง อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอประมาณ 9 ก.ม. การเดินทางใช้เส้นทางสายเพชรเกษม
เดินทางถึงหมู่ที่ 3 ตำบลบ่อแสน อำเภอทับปุด จะมีทางลูกรังแยกเข้าน้ำตกอีก 11 กม. สามารถเล่นน้ำได้

อำเภอเกาะยาว

ประกอบด้วย 2 เกาะใหญ่ คือ เกาะยาวน้อย และเกาะยาวใหญ่ล้อมรอบด้วยเกาะเล็กๆ เกาะยาวน้อย และเกาะยาวใหญ่มีชายหาดที่น่านอนไอยู่มากมายได้แก่

หาดโละปาราค ตั้งอยู่บนเกาะยาวใหญ่ เป็นหาดทรายร่มรื่นไปด้วยสวนมะพร้าว หาดทรายขาวละเอียดเป็นแนวยาวเหยียด ทางเหนืออ่าวมีแหลมประกอบด้วยโขดหินสวยงามลงเล่นน้ำทะเลได้ตลอดเวลา

หาดป่าทราย อยู่ห่างจากอำเภอเกาะยาวน้อย ราว 7 กิโลเมตร หาดทรายขาวสะอาด มีทิวไม้ร่มรื่น สามารถลงเล่นน้ำได้โดยปลอดภัย ทิวทัศน์นอกฝั่งมองเห็นเกาะต่างๆ ของจังหวัดกระบี่

หาดเข้าเขา มีหาดทรายประกอบด้วยโขดหิน นอกจากนี้ยังมีก้อนหินเล็กๆ ทรายทลายลงสู่ชายหาด ห่างจากฝั่งออกไปเล็กน้อยมีเกาะนกก ซึ่งเป็นเกาะเล็กๆ ยามน้ำลด สามารถเดินไปเที่ยวเกาะนี้ได้โดยสะดวก บนเกาะมีไม้ป่า และกล้วยไม้ปกคลุมอยู่ทั่วไป

อ่าวคลองสน ตั้งอยู่บนเกาะยาวใหญ่ หาดทรายร่มรื่นไปด้วยทิวสน ค่ายช้างมีมีโขดหินเล็กทรายสวยงาม อ่าวนี้เล่นน้ำทะเลได้ และสามารถชมปะการังสวยงาม เวลาเช้าสามารถหาของต่างๆ บริเวณชายหาดได้

อ่าวทราย ตั้งอยู่บนเกาะยาวใหญ่ เป็นหาดทรายละเอียดมีโขดหินสวยงาม เล่นน้ำได้

อ่าวสวน ตั้งอยู่บนเกาะยาวใหญ่ เป็นหาดทรายสวยงามลงเล่นน้ำได้ หาดเหนือของอ่าวเป็น ภูเขา น้ำลึก การคมนาคมทางบกไม่สะดวก ไปได้สะดวกเฉพาะทางเรือ

อ่าวหินกอง ตั้งอยู่บนเกาะยาวใหญ่ เป็นหาดร่มรื่นไปด้วยป่าไม้เขียว มีลูกปลากระเบนมากมาย ไม่เหมาะสำหรับการเล่นน้ำ

แหลมนอก ตั้งอยู่บนเกาะยาวใหญ่ เป็นหาดทรายมีโขดหิน สามารถเล่นน้ำได้

เกาะไข่ เป็นเกาะเล็กๆ 2 เกาะ เรียกว่าเกาะไข่นอก และเกาะไข่นอก ทั้ง 2 เกาะมีหาดทรายขาว น้ำทะเลใส มีปลาสวยงาม และปะการัง การเดินทางไปเกาะไข่ สามารถซื้อทัวร์จากบริษัทนำเที่ยวในจังหวัดพังงา หรือบริษัทนำเที่ยวบริเวณเขาหลัก หรือเช่าเรือเหมาลำได้จากท่าเรือเกาะสิเหร่ ท่าเรือแหลมหิน หรืออ่าวคลอง ยังขวัญเกิด

อำเภอกะปง

น้ำตกสำรู่ เป็นอุทยานแห่งชาติอยู่ในเขตป่าเทือกเขากระโด เป็นน้ำตกที่มีความสูง ขนาดกลางรวม 5 ชั้น เดินทางโดยใช้ทางแยกจาก ทางหลวง 4090 ผ่านที่ว่าการอำเภอกะปง ไปยังหมู่บ้านสำรู่ ประมาณ 9 กม. และเดินทางต่อไปยังน้ำตกสำรู่อีก 1 กม.

น้ำตกหินสาค ห่างจากที่ว่าการอำเภอกะปงไปทางทิศตะวันออกประมาณ 8 กิโลเมตร เกิดจากคลอง 3 คลอง คือ คลองบางใหญ่ คลองเขาไม้แก้ว และคลองมะสะก้อ ไหลมาบรรจบกัน เกิดเป็นน้ำตกหินสาคที่มี โขดหินสวยงามธารน้ำใสสะอาด

วัดนารายณ์การาม อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอ ประมาณ 14 กิโลเมตร เป็นที่ประดิษฐาน เทวรูปพระนารายณ์ พระลักษมณ์และนางสีดา รูปสลักเหล่านี้มีความสำคัญเกี่ยวกับ ประวัติความเป็นมาของเมือง "ตะโกลา" (ชื่อเดิมของเมืองตะกั่วป่า) และการเผยแพร่เข้ามาของวัฒนธรรมอินเดียในภูมิภาคแถบนี้ สถานที่ประดิษฐานพระนารายณ์เดิม จัดเป็นสวนสาธารณะ เนื้อที่ประมาณ 20 ไร่เศษ เป็นที่สาธารณะหมู่บ้าน คูแสดโคย อบต.ทะเล

บ่อน้ำร้อนอำเภอกะปง อยู่ห่างจากตัวอำเภอ 8 กม. มีน้ำแร่ไหลผ่านทางอำเภอใต้จัดบ่อน้ำแร่ไว้ น้ำแร่มีอุณหภูมิประมาณ 65 องศาเซลเซียส เป็นที่สาธารณะหมู่บ้านประมาณ 12 ไร่

น้ำตกแสงทอง เป็นน้ำตกขนาดกลาง ห่างตัวเมือง พังงา 48 กม. ตรงข้ามโรงพยาบาล กะปง มีทางเข้า น้ำตก ระยะทาง 6 กม. น้ำตกแสงทองมีทั้งหมด 11 ชั้น เล่นน้ำได้ตลอดปี

น้ำตกเขาวัง หมู่ที่ 1 ตำบลสมณียะ ห่างจากอำเภอ 20 ก.ม.

น้ำตกโคกหมาก หมู่ที่ 1 ตำบลทะเล ห่างจากอำเภอ 15 ก.ม.

อำเภอกระบุรี

อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน อยู่ห่างจากตัวจังหวัดไปทางทิศตะวันตกประมาณ 50 กิโลเมตร เป็นหมู่เกาะเล็ก ๆ 9 เกาะ ในทะเลอันดามันเรียงลำดับจากเหนือมาใต้ ได้แก่ เกาะบอน เกาะบางู เกาะสิมิลัน เกาะปายู เกาะเมียง (มี 2 เกาะติดกัน) เกาะปาทัน เกาะปายัง เกาะทุย

ยง ที่ทำการอุทยานฯ อยู่ที่เกาะเมียงเพราะเป็นเกาะที่มีน้ำจืด หมู่เกาะเหล่านี้ " ได้รับการยกย่องจากนักวิทยาศาสตร์ในทวีปอเมริกาว่ามีความสวยงามทั้งบนบกและใต้น้ำเป็น 1 ใน 10 ของสถานที่ท่องเที่ยวของโลกที่น่าสนใจ "

เกาะสิมิลัน เป็นเกาะใหญ่ที่สุดลักษณะยาวโค้งเหมือนเกือกม้าใต้ท้องทะเล อุณหภูมิค่อนข้างร้อนชื้น และแนวปะการังสภาพทรุดโทรมเนื่องจากสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับน้ำจืดและปะการัง ทางด้านเหนือของเกาะ มีก้อนหินขนาดใหญ่รูปร่างแปลกตาต่าง เช่น หินรูป รองเท้าบูท หินรูป เรือใบซึ่งเป็นจุดชมวิวที่สวยงาม

เกาะบางู หรือ เกาะหัวกะโหลก สภาพใต้น้ำ เหมือนหุบเขาใต้น้ำที่เต็มไปด้วยทุ่นทุ้ง ปะการัง หุบเขาลึก และฝูงปลา

เกาะทุยง เป็นเกาะที่มีหาดทรายขาวสะอาดและยาว มากที่สุดในจำนวน 9 เกาะ เมื่อถึงฤดูวางไข่ของเต่าคือระหว่าง เดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ จะมีร่องรอยของเต่าที่ขึ้น มาวางไข่ บนชายหาดคล้ายกับรอยตีนตะขาบลึก

เกาะเมียง เป็นเกาะขนาดใหญ่รองจากเกาะสิมิลัน เป็นที่ตั้งของที่ทำการอุทยานฯ มีแหล่งน้ำจืด มีหาดทรายที่สวยงามเหมาะแก่การพักผ่อน

การเดินทาง และที่พัก ไปเกาะสิมิลัน สามารถติดต่อของที่พักระเบียง ที่ทำการอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน หมู่ 1 ตำบลสำเภา อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา โทร. 0-7659-5045 การเดินทางจากท่าเรือทับละมุ อำเภอท้ายเหมือง ใช้เวลา ในการเดินทาง 3 ชม. มีเรือนำเที่ยวใหญ่ 1 ลำ หรือติดต่อผ่านที่ทำการอุทยานฯ เช่นกัน ช่วงเวลาที่เหมาะสำหรับการเดินทางท่องเที่ยวทางทะเล อยู่ระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนเมษายน หลังจากนั้น ตั้งแต่ วันที่ 1 พฤษภาคม จนถึงตุลาคม ทางอุทยานจะปิดเกาะงดรับนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่จะไปลงเรือที่ท่าเรือทับละมุ จากทางหลวงหมายเลข 4 (ช่วงระนอง-พังงา) ช่วง ต.สำเภา มีทางแยกขวาไปท่าเรือทับละมุอีกประมาณ 5 กิโลเมตร ก่อนถึงท่าเรือข้ามฟากเป็นที่พักผ่อนที่ทำการและศูนย์บริการนักท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน หากเดินทางโดยรถ

โดยสารประจำทางจากสถานีขนส่งสายใต้ สามารถไปได้ทุกคืนทั้งสายระนอง-พังงา ลงที่ทางแยกไปท่าเรือทับละมุแล้วต่อรถรับจ้างมาที่ท่าเรือ ช่วงกลางเดือนพฤศจิกายนถึงกลางเดือนพฤษภาคม เป็นฤดูท่องเที่ยว มีเรือโดยสาร จากท่าเรือทับละมุไป เกาะสิมิลันทุกวัน โดยเรือส่วนเรือออกช่วงเช้า หากมาเป็นหมู่คณะสามารถเช่าเหมาเรือได้ หมู่เกาะสิมิลันอยู่ห่างจากฝั่งที่ท่าเรือทับละมุ ซึ่งเป็นจุดที่ใกล้ที่สุดประมาณ 70 กิโลเมตร แต่ก็มีเรือท่าเรือโดยสารธรรมดาและเรือเร็วบริการพานักท่องเที่ยวมาหากฎเก็ตด้วย หมู่เกาะสิมิลันอยู่ห่างไกลจากฝั่งมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นสำหรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่จำกัด การเดินทางไปเกาะสิมิลันจึงต้องคิดค่าส่งที่พักที่นั่น

อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ ประกอบด้วยเกาะ 5 เกาะ คือเกาะสุรินทร์เหนือ เกาะสุรินทร์ใต้ เกาะรี เกาะไข่ และเกาะกลางเป็นหมู่เกาะที่อยู่ติดกับเขตแดนไทย - พม่า มีแนวปะการังน้ำตื้นที่อุดมสมบูรณ์และสวยงามมาก เหมาะเป็นแหล่งน้ำตื้นคู่ปะการัง

สถานที่น่าสนใจมี เกาะสุรินทร์เหนือ และเกาะสุรินทร์ใต้ ในเกาะนี้มีอ่าวทั้งหมด 10 กว่าอ่าว ที่มีชื่อเสียงคือ อ่าวแม่ยาย หรือแม่ใหญ่ เป็นอ่าวที่มี คลื่นลมสงบและมีขนาดใหญ่ที่สุด อ่าวลึกอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะ สุรินทร์เหนือมีน้ำลึกจนเป็นสีเขียวเข้ม มีปะการังน้ำตื้นที่สวยงามมาก หมู่เกาะสุรินทร์มีชาวเล เผ่ามอแกน ที่ยังคงดำรงชีวิตแบบดั้งเดิมกลุ่มสุดท้ายในประเทศไทยที่บริเวณชายหาดเกาะสุรินทร์ใต้ ในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 3 ของทุกปีจะมีงานพิธีกรรมลอยเรือชาวเล การเดินทางจากกรุงเทพฯ ถึงอำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา ใช้ทางหลวงหมายเลข 4 ช่วง กิโลเมตร ที่ 720 (ห่างจากตัวอำเภอคุระบุรีประมาณ 6 กิโลเมตร) จะมีทางแยกไปท่าเรือคุระบุรีอีกประมาณ 2 กิโลเมตร ถึงที่ทำการและศูนย์บริการนักท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ หากเดินทางโดยรถโดยสารประจำทางจากสถานีขนส่งสายใต้สามารถไปได้ทุกคืน ที่ผ่านอำเภอคุระบุรี ลงที่ทางแยกไปท่าเรือคุระบุรี หรือที่ตัวอำเภอคุระบุรีแล้วต่อรถมาที่ท่าเรือช่วงกลางเดือนพฤศจิกายนถึงกลางเดือนพฤษภาคม เป็นฤดูท่องเที่ยว มีเรือโดยสารจากท่าเรือคุระบุรีไปเกาะสุรินทร์ทุกวัน ออกเวลา 9.00 น. ใช้เวลาประมาณ 3-4 ชั่วโมง และเที่ยวกลับออกจากเกาะสุรินทร์เวลา 10.00 น. ถึงฝั่งประมาณ 14.00 น.

ข้อมูลพื้นฐานสังคม

สภาพทางสังคมในจังหวัดพังงาเป็นสังคมเกษตรกรรม เพราะอาชีพหลักของคนพังงา คือการเกษตร ความเป็นอยู่ของชาวพังงาเป็นแบบเรียบง่าย ไม่นิยมความฟุ้งเฟ้อ สถานบริการ หรือสถานบันเทิงในจังหวัดพังงามีน้อย คนพังงาชอบทำอาหารทานกันเองที่บ้าน หรือสังสรรค์กันในกลุ่มญาติพี่น้อง ไม่นิยมเที่ยวนอกบ้าน เนื่องจากอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักของจังหวัดพังงา แต่คนพังงาไม่นิยมเป็นการเป็นลูกจ้างของคนอื่น เข้าของกิจการ หรือเข้าของสวนที่มีพื้นที่มาก ๆ ต้องใช้แรงงานจากต่างชาติ เช่น พม่า ลาว ทำให้เกิดปัญหาตามมาในเรื่องของการเกิดอาชญากรรม แต่อย่างไรก็ตามการตรวจตราจังหวัดพังงาได้มี มาตรการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมในจังหวัดพังงา โดย

- 1) ระดมกำลังในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมประจำเค็อน
- 2) ระดมกำลังป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในช่วงเทศกาลต่าง ๆ
- 3) เฝ้าระวังสืบสวนจับกุมคดีค้างเก่า
- 4) จัดระบบสายตรวจให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ เพิ่มความถี่ของสายตรวจตามสภาพพื้นที่ในการเกิดอาชญากรรมและในตามมาตรการการรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ดังนี้

4.1 จัดกำลังรักษาความสงบเรียบร้อยและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่รับผิดชอบ

4.2 จัดกำลังอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลต่าง ๆ

4.3 เฝ้าระวังปราบปรามอบายมุขผิดกฎหมายตามสถานที่ท่องเที่ยว สถานบันเทิง

4.4 จัดอบรมเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ท่องเที่ยวให้มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว

๑ การศาสนา

ชาวพุทธในจังหวัดพังงานิยมไปวัดหรือพุทธศาสนสถาน เพื่อไปทำบุญหรือประกอบพิธีกรรม ในวันสำคัญต่างๆ เช่นเดียวกับพุทธศาสนิกชนจังหวัดอื่น ได้แก่ วันธรรมสวนะ, วันมาฆบูชา, วันวิสาขบูชา วันเข้าพรรษา, วันออกพรรษา, วันอาสาฬหบูชา และเทศกาลประเพณีสำคัญ เช่น วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ ประเพณี ประเพณีสารทเดือนสิบ เป็นต้น และที่สำคัญประชาชนนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเป็นแนวทางปฏิบัติ ในการดำเนินชีวิตและปฏิบัติงาน สร้างความมั่นคงในสังคมไทยได้ตลอดมา ศาสนิกชนในศาสนาอื่น เช่น อิสลาม คริสต์ศาสนา ได้มีส่วนร่วมในสังคมอย่างดี ยังคงได้เกียรติปฏิบัติงานร่วมกันอย่างดี ปฏิบัติศาสนกิจตามที่นับถืออย่างสมบูรณ์

◎ บ้านสารณสุข

จังหวัดพังงา มีบุคลากรทางการแพทย์ภาครัฐประกอบด้วย แพทย์ ทันตแพทย์ เภสัชกร พยาบาลวิชาชีพ และพยาบาลเทคนิค จังหวัดพังงา ปีพ.ศ. 2561 มีจำนวนทั้งสิ้น 970 คน สัดส่วนบุคลากรทางการแพทย์ ต่อประชากร โดยเปรียบเทียบกับประชากรทะเบียนราษฎร์ จำนวนทั้งสิ้น 268,565 คน คิดเป็น 1:2,794 โดยสัดส่วนทางการแพทย์ ต่อประชากรน้อยที่สุด คือ พยาบาลวิชาชีพ คิดเป็น 1:366 และสัดส่วนบุคลากรทางการแพทย์ ต่อประชากรมากที่สุด คือ พยาบาลเทคนิค 1:7,664 หากพิจารณาถึงอัตราร้อยละของสัดส่วนประชากรต่อเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ในช่วงปี 2561 พบว่าสัดส่วนด้านแพทย์ เภสัชกร และพยาบาลเทคนิค มีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นจากปี 2560 ในสัดส่วนร้อยละ 8.80, 7.55, 63.65 ตามลำดับ ในขณะที่เทียบกับสัดส่วนด้านบุคลากรด้านทันตแพทย์ และพยาบาลวิชาชีพลดลงร้อยละ 2.32, 0.27 ดังรายละเอียด

◎ การวัฒนธรรม

ประเพณีที่สำคัญ

ประเพณีวันสารทเดือนสิบ เป็นประเพณีทำบุญ เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้กับบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้วทุกปี เมื่อถึงวันสารทเดือนสิบ (แรม 15 ค่ำ เดือน 10) ชาวบ้าน ในชุมชน จะชักชวนญาติพี่น้องไปวัดเพื่อร่วมกันทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้บรรพชนที่ล่วงลับไปแล้ว นำอาหารคาวหวาน ไปถวายพระที่วัด ฟังพระธรรมเทศนา และถวายภัตตาหารเพลแก่พระภิกษุ จากนั้นก็จะนำอาหารส่วนหนึ่งใส่กระตุงเปรต นำไปทิ้งในสถานที่ที่ทางวัดได้อธิษฐานไว้ให้เพื่อเป็นการเซ่นไหว้วิญญาณ ผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว จากนั้นจะนำอาหารส่วนหนึ่งไปแจกชาวไทยใหม่ (ชาวเล)

ประเพณีกินเจ ประเพณีกินเจ หรือประเพณีกินผักเป็นประเพณีเก่าแก่ประเพณีหนึ่งของชาวไทยเชื้อสายจีนในจังหวัดพังงา ในระหว่างวันแรม 1-9 ค่ำ เดือน 11 จะถือศีลกินเจหยุดกินเนื้อสัตว์ทุกชนิดเพื่อละเว้นจากการกระทำบาป

ประเพณีปลั่สอยเต้า (ประเพณีอนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเล)

วัตถุประสงค์เพื่ออนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเลซึ่งเป็นสัตว์หายาก ที่เข้ามาวางไข่บนหาดทรายชายทะเลของอำเภอดำรงวิทยะมอเป็นประจำ โดย จัดขึ้นระหว่างวันที่ 1-11 มีนาคมของทุกปี ณ บริเวณหาดทรายเหมือง ซึ่งตั้งอยู่หมู่ที่ 9 ตำบลทรายเหมือง อำเภอดำรงวิทยะมอ

ประเพณีสอยแห จะทำกันปีละหนึ่งครั้งในราวเดือน 12 ของทุกปี เมื่อจะถึงกำหนดวันสอยแหชาวบ้านจะไปช่วยกันคัดไม้ไผ่มาต่อเป็นแห โดยให้แหมีขนาดใหญ่นพอกที่จะบรรจุสิ่งของ ได้แล้วอีกตกแต่งประดับประดาให้สวยงาม ใส่เล็บ เส้นผม และสิ่งของต่าง ๆ จากนั้นจะนำแหไปทำพิธีสวดสมโภช ในวันรุ่งขึ้นก็จะช่วยกันนำแหไปสอยที่ชายหาดหรือแหล่งน้ำในหมู่บ้าน ก่อนสอยแหจะมีการแสดงธรรมกายกัศยการเพลงแก้พระภิกษุ และร่วมกันรับประทานอาหาร

ประเพณีการขอส่วนบุญ ประเพณีการขอส่วนบุญ เป็นประเพณีที่เกิดจากความเชื่อของชาวไทยไทดำที่ถือปฏิบัติกันอย่างเคร่งครัดมาตลอด โดยเมื่อถึงวันสารทเดือนสิบ ชาวไทยไทดำทุกคนจะเตรียมภาชนะสำหรับบรรจุสิ่งของ เช่น กระสอบ ตะกร้า ถุง หรือภาชนะอื่น ๆ ไปนั่งตามวัดต่าง ๆ เพื่อรอรับสิ่งของที่ชาวบ้านนำมาวัด เช่น ขนมห อาหาร ผลไม้ เสื้อผ้า และเงิน เมื่อได้สิ่งของต่าง ๆ แล้วก็จะนำกลับไปบ้านของตนเองเพื่อเซ่นไหว้ผีตายาย และผีบ้านผีเรือนก่อน จึงจะนำไปรับประทาน

พิธีกรรมที่สำคัญ

ประชาชนในจังหวัดพังงามีการประกอบพิธีกรรมตามความเชื่อที่สืบทอดกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษหลายแบบอย่างที่สำคัญ ได้แก่

การตั้งศาลพระภูมิ ศาลเจ้าที่ (ทลาพ่อตา) คนพังงา มีความเชื่อกันว่าแผ่นดินทุกแห่งมี พระภูมิเจ้าที่สิงสถิตอยู่ การเข้าไปอยู่อาศัยต้องให้ความเคารพ ยำเกรงไม่ลบหลู่ และควรมีการตั้งศาลเพื่อเป็นที่สิงสถิตของพระภูมิเจ้าที่ พระภูมิเจ้าที่จะช่วยปกปักรักษาคุ้มครองให้พ้นจากภัยอันตราย ทั้งปวง โดยเรียกการตั้งศาลเจ้าที่ว่าตั้งทลาพ่อตา (คำว่า “ทลาพ่อตา เป็นภาษาถิ่นใต้ที่กร่อนมาจากคำว่า “ศาลา” หรืออีกนัยหนึ่งหมายถึง “ศาล” นั่นเอง)

การทำบุญ เป็นความเชื่อของคนในท้องถิ่นที่มีมาแต่ครั้งบรรพบุรุษโดยเชื่อว่าการได้ทำบุญบ้านหรือทำบุญแต่งงานนั้น จะทำให้เกิดความเป็นสิริมงคล เกิดโชคลาภ มั่งมีศรีสุข และช่วยให้งานพิธีสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

แหล่งประวัติศาสตร์ โบราณคดี และสถานที่สำคัญ

สามารถจำแนกออกเป็น 2 ประเภท คือ บริเวณที่เป็นเมืองเก่า ได้แก่ เมืองตะกั่วป่า เมืองคุระบุรี เมืองตะกั่วทุ่ง เมืองพังงาและบริเวณที่เป็นแหล่งหรือสถานที่พบโบราณวัตถุหรือโบราณสถาน ในยุคสมัยต่าง ๆ จากการสำรวจปรากฏรายละเอียด ดังนี้

เมืองตะกั่วป่า เป็นชุมชนโบราณตะกั่วป่า หมายถึง ชุมชนในสมัยแรกเริ่มประวัติศาสตร์ลุ่มแม่น้ำ ตะกั่วป่า เริ่มจากแหล่งโบราณคดีใกล้ต้นแม่น้ำตะกั่วป่า ในเขตอำเภอกะปง ไปจนถึงแหล่งโบราณคดีปากแม่น้ำตะกั่วป่า เขตอำเภอกะทู้

ป่า และเขตอำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา เขตชุมชนโบราณตะกั่วป่า สันนิษฐานว่าอยู่ตรงบริเวณเขตอำเภอกะปง เขตอำเภอกุระบุรี และเขตอำเภอกะทู้ป่ารวมกันเรียกว่า ตะโกตา ซึ่งเป็นชื่อที่ใช้เรียกเมืองตะกั่วป่าในสมัยโบราณ

แหล่งโบราณคดีสมัยแรกเริ่มประวัติศาสตร์ที่สำคัญ เป็นแหล่งชุมชนโบราณตะกั่วป่า ตั้งอยู่ในแนวลำน้ำตะกั่วป่า โดยมีแหล่งโบราณคดีเขาเจ็ยง (เขาพระนารายณ์) ตั้งอยู่ในบริเวณที่บรรจบกันของแม่น้ำตะกั่วป่า กับคลองกะปง (คลองกะปงมีต้นน้ำอยู่ที่เขาไม้แก้วทางทิศใต้ของเขาพระนารายณ์)

บ้านทุ่งคอก อยู่บนเกาะคอเขาตอนท้ายเกาะ ลักษณะพื้นที่เป็นลานทราย มีต้นไม้ขึ้นไม่มากนัก บางแห่งก็เป็นป่าละเมาะ สาเหตุที่ชาวบ้านทั่วไปเรียกว่าทุ่งคอก ก็เนื่องจากบนลานทรายระหว่างป่าละเมาะแห่งนี้ มีซากอาคารโบราณสถานคล้ายกับเป็นคอกหรือวิหารปรากฏอยู่ และไต่พบชิ้นส่วนของศาสนสถานและสัญลักษณ์รูปเคารพในศาสนาพราหมณ์ จากหลักฐานเหล่านี้ทำให้นักปราชญ์ทางโบราณคดีส่วนใหญ่ลงความเห็นว่าทุ่งคอกเป็นที่ตั้งเมืองท่าโบราณซึ่งชาวอินเดีย จีน อาหรับ และชาวมลายูมาทำการค้าขาย ส่วนสาเหตุการชบเซาลงไปนั้นยังไม่มียหลักฐานแน่ชัด สันนิษฐานว่าคงมาจากการเกิดสงครามหรือถูกศัตรูรุกรานในคอนปลายของสมัยศรีวิชัย

เขาพระเทณ ตั้งอยู่ในเขาคับบางนายสีค้อเขตตำบลบางม่วง เป็นภูเขาขนาดเล็กเตี้ย อยู่ใกล้เส้นทางที่จะเล่นเรือขึ้นไปตามลำแม่น้ำกะทู้ป่าบงยอกเขาพระเทณ มีซากอาคารที่คงเป็นศาสนสถานขนาดเล็กก่อด้วยอิฐทาสีหนึ่งปีอยู่บนยอดเขาสูงประมาณสิบเมตร

เมืองสุระบุรี เป็นเมืองที่มีโบราณวัตถุหลายชนิดที่มีลักษณะเช่นเดียวกับแหล่งโบราณคดีบ้านทุ่งคอก .

วัดสุวรรณคูหา ตั้งอยู่ที่ตำบลกระโสม ตำบลกะทู้ทุ่ง วัดเก่าแก่ที่มีโบราณสถานสำคัญทางประวัติศาสตร์และโบราณคดี จากการขุดค้นทางโบราณคดี พบร่องรอยหลักฐานสำคัญ ได้แก่ ขวานหิน ยุคหินใหม่อายุราว 3,000 - 4,000 ปี กำไลทำด้วยเปลือกหอย และลูกปัดหินสีส้มซึ่งเป็นหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าพื้นที่อยู่อาศัยของมนุษย์มาตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์

เขาช้าง เป็นภูเขาหินปูนสูงใหญ่ถือเป็นสัญลักษณ์ของจังหวัดพังงา วางตัวยาวตามแนวเหนือ-ใต้ กว่า 3 กิโลเมตร

เขาถ้ำ เป็นเขาหินปูนสูงเล็ก ๆ แต่เห็นเด่นชัดเพราะอยู่กลางเมืองพังงา

เขาเขียน เป็นเขาหินปูนอยู่ในอ่าวพังงา มีความยาวกว่า 2 กิโลเมตรทางทิศตะวันออกของภูเขา มีเพิงผาเป็นรอยบากตามแนวยาวของภูเขา

เขาพระนารายณ์ ตั้งอยู่ที่ตำบลทะเล อำเภอกะปง จังหวัดพังงา บนภูเขาเป็นที่ประดิษฐานรูปเคารพของศาสนาพราหมณ์ ในอิศิตที่ผ่านมา

พิพิธภัณฑ์ภูมิปัญญาไทย ตั้งอยู่ หมู่ที่ 4 ตำบลนาเคียว อำเภอท้ายเหมือง เป็นอาคารภูมิพิทักษ์เก่าแก่ของวัดลุมพินี เก็บรวบรวมวัตถุโบราณประเภทเครื่องมือเครื่องมือใช้ในชีวิตประจำวันของคนในท้องถิ่น จัดให้เป็นแหล่งศึกษา ค้นคว้าของเยาวชนและแหล่งมรดกทางวัฒนธรรม

พิพิธภัณฑ์สถานเทพนารายณ์ ตั้งอยู่ที่วัดนารายณ์การาม หมู่ที่ 3 ตำบลทะเล อำเภอกะปง จังหวัดพังงา เป็นสถานที่เก็บสะสมวัตถุโบราณของท้องถิ่น

ศาลเจ้าแม่ทาสักเมืองพังงา (เจ้าแม่สายทอง) ศาลเจ้าแม่ทาสักเมืองพังงา ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ 1 บ้านควนปีอยู่บนถนนที่ฝั่งขวาเจ้าแม่สายทอง ประดิษฐานอยู่ภายในศาลทาสักเมืองพังงา

พระมหาธาตุเจดีย์พุทธธรรมวินัย ตั้งอยู่ที่วัดราษฎร์อุปถัมภ์ หมู่ที่ 4 ตำบลบางทราย อำเภอบึงปศุสัตว์ ระยะทางจากจังหวัดถึงสถานที่ท่องเที่ยวประมาณ 35 กิโลเมตร สร้างโดยพระครูปลัดพิศาลปรีณโทเมื่อ พ.ศ. 2529 เป็นเจดีย์ทรงระฆังคว่ำมีฐานสามชั้น ลักษณะฐาน เป็นรูป 8 เหลี่ยมค้ำยันเข้าเส้นผ่าศูนย์กลาง 41 เมตร สูง 109 เมตร

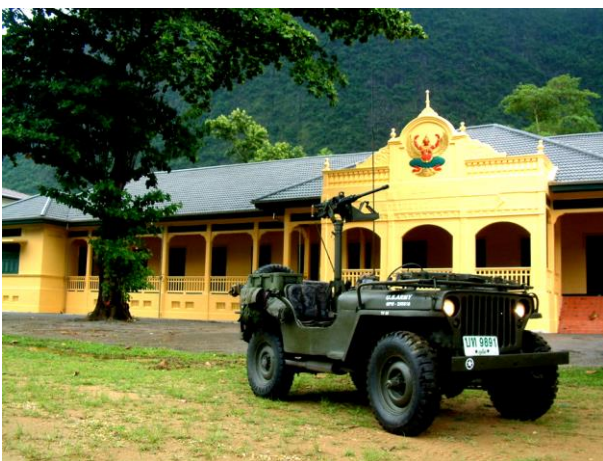
วัดนารายณ์การาม วัดนารายณ์การามหรือวัดทะเล ตั้งอยู่หมู่ที่ 3 ตำบลทะเล ห่างจากที่ว่าการอำเภอ ประมาณ 10 กิโลเมตร เป็นที่ประดิษฐานเทวรูปจำลองในศาสนาพราหมณ์ 3 รูป ได้แก่ พระนารายณ์ พระลักษมณ์ และ นางสีดา เป็นศิลปะอินเดีย แบบปัลลวะค่อนข้างสวยงาม

สวนสาธารณะอุทยานพระนารายณ์ อยู่ตรงข้ามกับที่ว่าการเทศบาลเมืองตะกั่วป่า เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และที่สำคัญเป็นที่ประดิษฐานองค์เทวรูปพระนารายณ์ และเทพบริวารจำลอง ซึ่งเป็นที่เคารพสักการะของชาวตะกั่วป่า

กำแพงค่าย กำแพงค่ายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญทางประวัติศาสตร์อยู่ในเขตเทศบาล เมืองตะกั่วป่า โดยพระยาเสนาสุกิจ (บุษ ณ นคร) ผู้ว่าราชการจังหวัดตะกั่วป่า เป็นผู้สร้างล้อมรอบจนที่พัก โดยทำเป็นกำแพงค่าย ป้องกันศัตรู

วัดเสนานุชรังสรรค์ วัดเสนานุชรังสรรค์ ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองตะกั่วป่า คนทั่วไปเรียกว่า “วัดใหม่ กำแพง” พระยาเสนาสุกิจ (บุษ ณ นคร) เป็นผู้สร้างเมื่อปี พ.ศ. 2590 มีโบราณสถานที่น่าสนใจ คือ พระอุโบสถ ซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมสมัยรัตนโกสินทร์

วัดท่าสุวรรณคูหา ตั้งอยู่หมู่ที่ 2 ตำบลกระโสม ชาวบ้านเรียกว่าวัดท่า ภายในวัดมีถ้ำขนาดใหญ่ประดิษฐาน พระพุทธรูปไสยาสน์และบริเวณเพดานถ้ำจะประดับด้วยตัวอักษรสมัยโบราณ วัดท่าสุวรรณคูหาประกอบด้วยถ้ำเล็กถ้ำใหญ่ จำนวนมาก

ศาลากลางจังหวัดพังงา (หลังเก่า) ตั้งอยู่ถนนเพชรเกษม ตำบลท้ายช้าง อำเภอเมืองพังงา สร้างขึ้น เมื่อปี พ.ศ. 2473 ตรงกับสมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๗ เป็นตึกชั้นเดียวขนานไปกับถนนเพชรเกษม รูปแบบอาคารทรงปั้นหยา ตรงกลางอาคารด้านหน้าคือเป็นหน้ามุขเปิดโล่ง มีระเบียงยาวตลอดตัวอาคาร ปลายปีกอาคาร ทั้งสองข้างอีกเป็นห้องโถงใหญ่ เสาเป็นคอนกรีตเสริมเหล็กผาผนังก่ออิฐถือปูน พื้นอาคาร เป็นไม้เนื้อแข็งเก่าแก่แข็งแรงหลังคาปูด้วยกระเบื้องซีเมนต์

โครงสร้างพื้นฐาน

◎ การคมนาคมขนส่ง

◎ ทางบก

การคมนาคมขนส่งในหัวเมืองจังหวัดพังงาและระบอบนอกมีความคล่องตัวสูง เนื่องจากจังหวัดพังงาเป็นจังหวัดเล็ก ๆ ถนนหนทางมีเพียงพอสำหรับการจราจร ไม่มีสภาพการจราจรที่แออัดเช่นเมืองใหญ่อื่น ๆ นอกจากนี้ยังมีทางหลวงแผ่นดิน เป็นถนนสายหลักที่เชื่อมโยงระหว่างจังหวัดพังงากับจังหวัดใกล้เคียง และระหว่างจังหวัดพังงากับอำเภอต่าง ๆ ครอบคลุมพื้นที่ โดยมีเส้นทางหลัก ดังนี้

1. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 จากท่าอากาศยานจังหวัดกระบี่ผ่านกระบี่, ตะกั่วป่า, ท้ายเหมือง โคกกลอย, ตะกั่วทุ่ง, พังงา ทัพปุต ท่าอากาศยานกระบี่ ระยะทาง 220.743 กิโลเมตร
2. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 401 จากท่าอากาศยานสุราษฎร์ธานี – แยกทางหลวง หมายเลข 4090 ระยะทาง 42.000 กม.
3. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 402 จากสามแยกบ้านโคกกลอย – สะพานสารสิน ท่าอากาศยานภูเก็ต ระยะทาง 9.200 กม.
4. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 415 จากแยกทางหลวงหมายเลข 4 (ตลาดทัพปุต) – ท่าอากาศยานพังงา ระยะทาง 21.527 กม.
5. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4032 จากแยกทางหลวงหมายเลข 4090 (บ.ท่าคิ้ว) – ตลาดเก่า ตะกั่วป่า ระยะทาง 7.538 กม.
6. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4044 จากแยกทางหลวงหมายเลข 415 (บ.บางทราย) – ท่าไทร ระยะทาง 2.950 กม.
7. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4090 จากแยกทางหลวงหมายเลข 401 (บ.สมณีย์) – แยกทางหลวงหมายเลข 4 พังงา ระยะทาง 49.813 กม.
8. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4144 จากแยกทางหลวงหมายเลข 4 (บ.ตากแดด) – อำเภอพังงา ระยะทาง 3.875 กม.
9. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4175 จากแยกทางหลวงหมายเลข 4 (บ.สำแก่น) – บ้านทับสะมุ ระยะทาง 4.570 กม.
10. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4175 จากแยกทางหลวงหมายเลข 4090 (บ.เขมาะ) – (อ.ปะปง) ระยะทาง 6.477 กม.

11. ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4240 จากแยกทางหลวงหมายเลข 4090 (บ.บกปุ๋ย) – แยกทางหลวงหมายเลข 4 ทุ่งมะพร้าว ระยะทาง 14.800 กม. และมีโครงการที่สำนักงานบำรุงทางพังงาได้รับงบประมาณ ในปี 2552 คือ

(1) งานขยายทางจราจร ทางหลวงหมายเลข 4 ตอนทางแยกไปโคกเคียน – บางสัก ระหว่าง กม.780+547 – กม.781+637 ระยะทาง 1.090 กม. (กม.เดิม กม.73+910 – กม.75+00) วงเงินงบประมาณ 5,202,000.00 บาท ปริมาณงาน 7,420 ตร.ม.

(2) งานเสริมผิวแอสฟัลท์ ทางหลวงหมายเลข 401 ตอน ทางแยกไปตะกั่วป่า – สะพาน กม. 113+050 (ต่อเขต สน.บต. สุราษฎร์ธานีที่ 3) ระหว่าง กม.127+775 – กม.138+000 ระยะทาง 10.225 กม. วงเงินงบประมาณ 29,999,500.00 บาท ปริมาณงาน 102,250 ตร.ม.

นอกจากนี้ยังมีถนนโครงการในความรับผิดชอบของสำนักงานทางหลวงชนบทจังหวัดพังงาหลายเส้นทาง

๐ ทางน้ำ

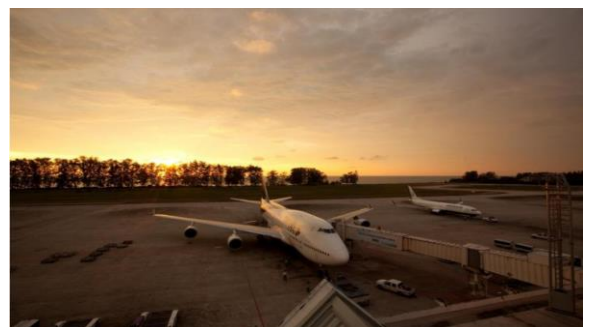
การคมนาคมทางน้ำในจังหวัดพังงาส่วนใหญ่เป็นการเดินทางในระยะสั้น ระหว่างเกาะต่าง ๆ เช่น อ. เกาะยาว กับตัวจังหวัด หรือเพื่อการท่องเที่ยว เช่น การเดินทางไป หมู่เกาะสุรินทร์ หมู่เกาะสิมิลัน เกาะปันหยี

หรือแหล่งท่องเที่ยวอื่น โดยมีท่าเรือที่สำหรับการขนส่งพาณิชย์ ท่าเทียบเรือขนส่งสินค้า และท่าเทียบเรือ เพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งดำเนินการท่องเที่ยวโดยภาครัฐ มีดังนี้

๐ ทางอากาศ

การเดินทางทางอากาศยานต้องอาศัยการเดินทางผ่านสนามบินนานาชาติภูเก็ต และเดินทางต่อด้วยรถยนต์ จากสนามบินนานาชาติภูเก็ตถึงตัวจังหวัดพังงา ด้วยระยะทางประมาณ 70 กิโลเมตร โดย

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 402 และ 4144 นอกจากนี้ยังสามารถใช้บริการจากสนามบิน จังหวัดกระบี่ได้อีกด้วย

ระบบสาธารณูปโภค

ไฟฟ้า

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดพิจิตร ได้ดำเนินการโครงการเร่งรัดขยายเขตระบบไฟฟ้าให้ครัวเรือน ที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ (รฟท.) ซึ่งเป็นโครงการของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) มีวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้ราษฎร มีไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือน โดย กฟภ.ได้กำหนดแนวทางในการสำรวจและขยายเขตระบบจำหน่ายไฟฟ้า ให้กับราษฎรเพื่อขอเข้าโครงการดังนี้

1. กรณีงานขยายเขตระบบจำหน่ายให้กับกลุ่มราษฎรที่มีเงินลงทุนเฉลี่ยต่อครัวเรือน ไม่เกิน 50,000 บาท ต่อ ครัวเรือน ให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดพิจิตร ดำเนินการสำรวจจำนวนครัวเรือน และประมาณการค่าใช้จ่ายเพื่อขอจัดสรรงบประมาณไปยังการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต 2 (ภาคใต้) จ.นครศรีธรรมราช เพื่อจัดสรรงบประมาณ

2. กรณีงานขยายเขตระบบจำหน่ายไฟฟ้าให้กับกลุ่มราษฎรที่มีเงินลงทุนเฉลี่ยต่อครัวเรือนเกิน 50,000 บาท ให้สรุปรายชื่องานขยายเขตเพื่อขออนุมัติจัดสรรงบประมาณไปยัง กฟภ. เพื่อพิจารณาจัดสรรงบประมาณ ได้ต่อไป

โครงการดังกล่าว การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดพิจิตร ได้ริเริ่มอย่างจริงจังตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 เป็นต้นมา โดยได้จัดราษฎรเข้าโครงการไฟฟ้าชนบทครอบคลุมทั้งจังหวัดพิจิตร ยกเว้น อ.เกาะยาว อยู่ในความรับผิดชอบของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต ปัจจุบันคงเหลือราษฎรที่อยู่นอกเหนือจาก 2 กรณีดังกล่าวข้างต้น เช่น กลุ่มราษฎรที่ต้องใช้เงินลงทุนต่อครัวเรือนเกิน 50,000 บาท ขึ้นไป หรือราษฎรที่มีข้อจำกัด ในการขยายเขตไฟฟ้า ได้แก่ ราษฎรที่ทั้งบ้านอยู่ในพื้นที่ ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าชายเลน อุทยานแห่งชาติ รวมทั้งราษฎรที่อยู่ในพื้นที่ ๆ มีสภาพเป็นเกาะ เป็นต้น ซึ่งราษฎรในกลุ่มดังกล่าวข้างต้น การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้ขอเข้าโครงการเร่งรัดขยายบริการไฟฟ้าด้วยเซลล์แสงอาทิตย์ (Solar Home System : SHS) ไปแล้ว แต่อย่างไรก็ตาม การสร้างบ้านเรือนของราษฎรบนพื้นที่ ๆ ยังไม่มีระบบจำหน่ายของการไฟฟ้าภาค ยังคงมีเกิดขึ้นใหม่อย่างต่อเนื่อง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดพิจิตร ได้ขอรายชื่อจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อมารวบรวมจัดทำแผนงานสำรวจขยายเขตไฟฟ้าเพิ่มเติม และขออนุมัติจัดสรรงบประมาณ เป็นระยะ ๆ ให้ไปก่อนกว่าจะสิ้นสุดโครงการซึ่งในปัจจุบันมีสถานะมีไฟฟ้าใช้ของราษฎรในพื้นที่จังหวัดพิจิตร

ประปา

การใช้น้ำประปาในพื้นที่จังหวัดพิจิตร ที่ทั้งจากประปาส่วนภูมิภาค ประปาในความรับผิดชอบของ อบต. และประปาหมู่บ้าน ตามโครงการต่าง ๆ ครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้ จำนวน 11,747 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 12.91 ของครัวเรือนทั้งหมด สำหรับแหล่งน้ำจากประปาภูมิภาคในจังหวัดพิจิตร มี 3 แห่ง คือ

1. การประปาภูมิภาคพิจิตร มีแหล่งผลิตน้ำบนเนื้อที่ประมาณ 70 ไร่ ตั้งอยู่หมู่ที่ 4 ต.นบปรัง โดยใช้แหล่งน้ำจาก คลองพิจิตร น้ำตกโตน และบึงหม่องสินทอง ทำการผลิตและจ่ายน้ำให้ประชาชน ในเขตเทศบาลเมืองพิจิตร และพื้นที่รอบนอก เช่น ตำบลนบปรัง ตำบลเกาะปันหยี และตำบลตากแดด มีผู้ใช้น้ำจากแหล่งผลิตนี้ จำนวน 4,464 ครัวเรือน และนอกจากนี้ยังมีแหล่งผลิตน้ำจากคลองมะรุ่ย ซึ่งทำการผลิตและจ่าย ให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทับปุด และพื้นที่รอบ

นอกในตำบลปุก โดยมิผู้ใช้น้ำ จากแหล่งผลิตน้ำจำนวน 731 ครัวเรือน สำหรับแผนงาน/โครงการที่จะดำเนินการในปี 2551ของการประปาพองงา ได้แก่

- โครงการวางท่อขยายเขตการจำหน่ายน้ำไปยังที่ต่างๆ
- โครงการขยายเขตการจ่ายจากทางแยกเข้าโรงเรียนอนุบาลพองงาไปยังถนนใหม่ ถนนรอบ

ถนน สายพองงาตำบล สี่แยก รพช.ระยะทางประมาณ 1,200 เมตร

- โครงการขยายเขตการจ่ายน้ำไปตามถนนต่าง ๆ ที่ยังไม่มีท่อเมนจ่ายน้ำ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบ ของ อบต.นบปรัง อบต.บ้านน้ำพุ และอบต.ตากแดด

2. การประปาห้วยเหมือง มีแหล่งผลิตน้ำจากสระเก็บน้ำคิบบของการประปา บนเนื้อที่ประมาณ 80 ไร่ ตั้งอยู่ที่ ตำบลห้วยเหมือง อ.ห้วยเหมือง ทำการผลิตและจำหน่ายน้ำให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยเหมืองและส่งน้ำไปยังพื้นที่ จำหน่ายน้ำโคกกกลอย จ่ายน้ำให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลโคกกกลอย และรอบนอกบางส่วน มิผู้ใช้น้ำ จากแหล่งผลิตน้ำ จำนวน 2,150 ครัวเรือน

3. การประปาตะกั่วป่า มีแหล่งผลิตน้ำบนเนื้อที่ประมาณ 20 ไร่ ตั้งอยู่ที่ตำบลโคกเคียน อ.ตะกั่วป่า ใช้แหล่งน้ำ จากน้ำตกบางอี และน้ำในห้วยเหมืองโคกเคียน ทำการผลิตและจ่ายน้ำให้ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองตะกั่วป่า และรอบนอก บางส่วน เช่น ตำบลบางนายสี ตำบลโคกเคียน ตำบลบางม่วง สุกปลายท้อ ที่ชุมชนบ้านน้ำเค็ม และชุมชนผู้ประสบภัยบ้าน พรุเทียะ มิผู้ใช้น้ำจำนวน 3,282 ครัวเรือน กำลังการผลิตน้ำประปาในความรับผิดชอบในความรับผิดชอบของการประปา ส่วนภูมิภาคในพื้นที่จังหวัดพองงา มีจำนวน 4,818,000 ลบ.ม. ผลิตน้ำคิบบได้ 3,589,293 ลบ.ม.

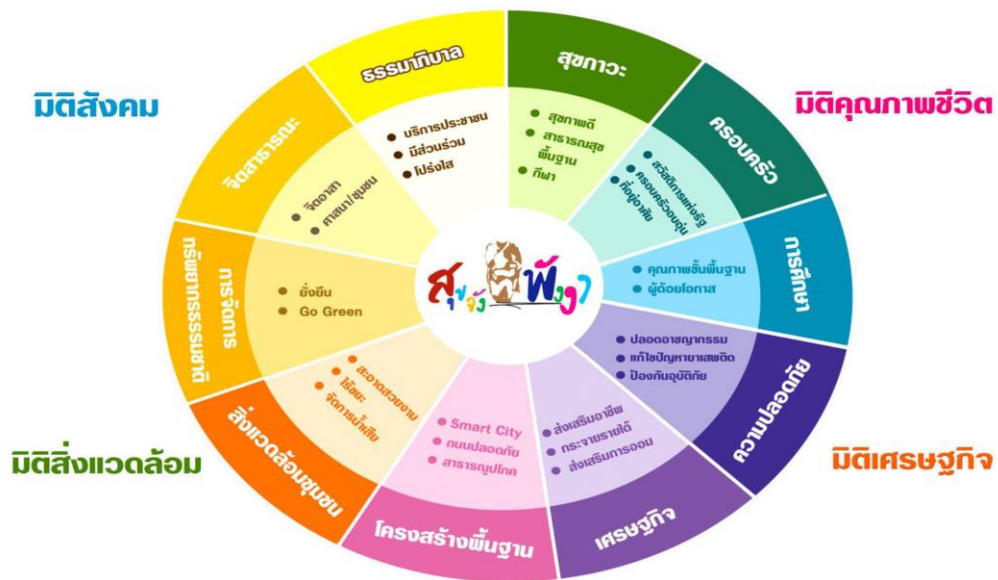
การชลประทาน

จากลักษณะภูมิประเทศจังหวัดพองงา ซึ่งประกอบด้วยภูเขาและทะเล ทำให้ระบบชลประทานมีประโยชน์ต่อพื้นที่ทางการเกษตร ได้ ประมาณ 54,368 ไร่ (คิดเป็นร้อยละ 6.10 ของพื้นที่การเกษตรของจังหวัด) แยกเป็นพื้นที่ชลประทานขนาดกลาง 28,700 ไร่ พื้นที่ชลประทานขนาดเล็ก 25,668 ไร่ จำนวนครัวเรือน ที่ได้รับประโยชน์ 1,671 ครัวเรือน ซึ่งจังหวัดได้พัฒนาระบบ ชลประทานเพื่อให้เกษตรกรสามารถนำน้ำจากแหล่งธรรมชาติที่มีอยู่อย่างจำกัดมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยมีโครงการพัฒนา แหล่งน้ำขนาดใหญ่ และขนาดกลางที่สำคัญ ซึ่งได้มีการสำรวจความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโครงการเสนอกรม ชลประทาน และได้รับความเห็นชอบให้ทำตนเป็นแผนการพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำของจังหวัด ซึ่งจะดำเนินการในอนาคต จำนวน 7 โครงการ โดยมีรายละเอียดสรุปได้

วิสัยทัศน์

“ จังหวัดพังงา เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เกษตรกรรมยั่งยืน
สังคมแห่งการเรียนรู้ สู่ความเป็นเมืองน่าอยู่ เมืองแห่งความสุข ”

พังงา...เมืองแห่งความสุข “สุขจึง...ที่พังงา”

พันธกิจ

1. เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดพังงาให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ บนอัตลักษณ์ของ พื้นที่
2. เพื่อพัฒนาภาคเกษตร (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ผลไม้ ปศุสัตว์ ประมง)
และอุตสาหกรรมภาคเกษตรให้มีความยั่งยืน
3. อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุลอย่างยั่งยืน และความหลากหลายทางชีวภาพ
4. ประชาชนจังหวัดพังงามีคุณภาพชีวิตที่ดีและ มีสังคมน่าอยู่ สู่การเป็น Smart living / Smart people ภายใต้แนวคิด “สุขจึง...ที่พังงา”
5. ประชาสังคม มีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ประเด็นการพัฒนางานเชิงรุก

- ประเด็นการพัฒนาที่ 1 : สร้างเสริมคุณภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศครบวงจร
- ประเด็นการพัฒนาที่ 2 : สร้างเสริมระบบการบริหารจัดการ ด้านการเกษตรอย่างเป็น ระบบและยั่งยืน
- ประเด็นการพัฒนาที่ 3 : สร้างเสริมระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีประสิทธิภาพและสมดุล
- ประเด็นการพัฒนาที่ 4 : ยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดี ความมั่นคงปลอดภัย เพื่อสร้างสังคม ให่มั่นคงและน่าอยู่

โครงการตามแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดพังงา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : สร้างเสริมคุณภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศรบบวงจร

โครงการ	กิจกรรมย่อย	หน่วยดำเนินการ	งบประมาณ (บาท)
1.โครงการ จัดทำประติมากรรมอุทยานเรียนรู้ใต้ท้องทะเลเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศพังงา งบประมาณ 14,447,200 บาท			
	กิจกรรมที่ 1 จัดทำประติมากรรม 19 ชิ้นงาน	สำนักงานบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่ 6	11,950,000
	กิจกรรมที่ 2 เคลื่อนย้ายประติมากรรมสู่ท้องทะเล		2,497,200
2.โครงการบูรณาการเครือข่ายเรือสำราญจังหวัดพังงา งบประมาณ 24,000,000 บาท			
	กิจกรรมที่1 ก่อสร้างท่าเทียบเรือบ้านบางเคย ม.6 ต.บางเคย อ.เมือง จ.พังงา	สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดพังงา	3,796,000
	กิจกรรมที่2 ก่อสร้างท่าเทียบเรือบ้านในทงบ ม.4 ต.ตากแดด อ.เมือง จ.พังงา		4,001,000
	กิจกรรมที่3 ก่อสร้างท่าเทียบเรือบ้านบ่อแสน ม.4 ต.บ่อแสน อ.ทับปุด จ.พังงา		3,102,500
	กิจกรรมที่4 ก่อสร้างท่าเทียบเรือบ้านสามช่องเหนือ หมู่ 9 ต.เกาะลิบง อ.เกาะลิบง จ.พังงา		2,188,500
	กิจกรรมที่5 ก่อสร้างท่าเทียบเรือบ้านสามช่องใต้ หมู่ 8 ต.เกาะลิบง อ.เกาะลิบง จ.พังงา		3,649,500
	กิจกรรมที่6 ก่อสร้างท่าเทียบเรือบ้านคลองอู้อ้อย ม.2 ต.ทุ่งมะพร้าว อ.ท้ายเหมือง จ.พังงา		3,262,500
	กิจกรรมที่7 ก่อสร้างท่าเทียบเรือบ้านโคกไทร ม.1 ต.มะรุ่ย อ.ทับปุด จ.พังงา		4,000,000
3.โครงการส่งเสริมและเพิ่มศักยภาพทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวจังหวัดพังงา งบประมาณ 2,139,600 บาท			
	กิจกรรมที่ 1 กิจกรรมพัฒนาศักยภาพบุคลากรชุมชนและเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชน	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพังงา	1,012,600
	กิจกรรมที่ 2 กิจกรรมส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยว Scuba Diving for all, Training and World Record		1,127,000
4.โครงการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถีจังหวัดพังงา...พัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน งบประมาณ 1,908,200 บาท			
	กิจกรรม ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถีจังหวัดพังงา...พัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดพังงา	1,908,200

โครงการ	กิจกรรมย่อย	หน่วยดำเนินการ	งบประมาณ (บาท)
5.โครงการ โครงการสร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว (พังงา-ทับปุด) งบประมาณ 19,050,000 บาท			
	กิจกรรม งานติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่าง	สำนักงานแขวงทางหลวง พังงา	19,050,000
6.โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวชุมชนบ้านปากพู้ งบประมาณ 12,931,000 บาท			
	กิจกรรม ติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างสาย พง.3002 แยกทางหลวง หมายเลข 401-บ้านปากพู้ อำเภอปะป่อง จังหวัดพังงา จำนวน 1 แห่ง	สำนักงานแขวงทางหลวง ชนบทพังงา	12,931,000
7.โครงการเพิ่มมาตรฐานความปลอดภัยเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว งบประมาณ 32,475,000 บาท			
	กิจกรรมที่ 1 ติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างสาย พง.4008 แยกทางหลวง หมายเลข 4311-บ้านบางพัฒนา อำเภอเมืองพังงา จำนวน 1 แห่ง	สำนักงานแขวงทางหลวง ชนบทพังงา	5,986,000
	กิจกรรมที่ 2 ติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างสาย พง.3006 แยกทางหลวง หมายเลข 402 บ้านไร่คำ อำเภอกะทู้ จังหวัดพังงา จำนวน 1 แห่ง		14,080,000
	กิจกรรมที่ 3 ติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างสาย พง.1005 แยกทางหลวง หมายเลข 4 บ้านบางไทร อำเภอกะทู้ จังหวัดพังงา จำนวน 1 แห่ง		12,409,000

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : สร้างเสริมระบบการบริหารจัดการ ด้านการเกษตรอย่างเป็น ระบบและยั่งยืน

โครงการ	กิจกรรมย่อย	หน่วยดำเนินการ	งบประมาณ (บาท)
1. โครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวันในโรงเรียนตามแนวพระราชดำริ งบประมาณ 1,254,600 บาท			
	กิจกรรมที่ 1 ปลูกผัก	สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา	600,600
	กิจกรรมที่ 2 เลี้ยงไก่ไข่	สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา	480,000
	กิจกรรมที่ 3 เพาะเห็ด	สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา	144,000
	กิจกรรมที่ 4 เลี้ยงปลา	สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา	30,000

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : สร้างเสริมระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีประสิทธิภาพและสมดุล

โครงการ	กิจกรรมย่อย	หน่วยดำเนินการ	งบประมาณ (บาท)
1.โครงการ ปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณริมฝั่งคลองพังงา บ้านควน หมู่ที่ 1 ตำบลถ้ำน้ำพุต อำเภอเมืองพังงา ความยาว 370 เมตร งบประมาณ 30,000,000 บาท			
	กิจกรรม ปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณริมฝั่งคลองพังงา บ้านควน หมู่ที่ 1 ตำบลถ้ำน้ำพุต อำเภอเมืองพังงา ความยาว 370 เมตร	สำนักงานโยธาธิการและ ผังเมืองจังหวัดพังงา	30,000,000

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : ยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดี ความมั่นคงปลอดภัย เพื่อสร้างสังคม ให่มั่นคงและน่าอยู่

โครงการ	กิจกรรมย่อย	หน่วยดำเนินการ	งบประมาณ (บาท)
1.โครงการพัฒนาศักยภาพ TO BE NUMBER ONE จังหวัดพังงา งบประมาณ 2,200,400 บาท			
	กิจกรรมที่ 1 Implement การดำเนินงานตาม แนวทางโครงการTO BE NUMBER ONE	สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดพังงา	515,185
	กิจกรรมที่ 2 Contest การประกวดตามโครงการ TO BE NUMBER ONE	สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดพังงา	955,700
	กิจกรรมที่ 3 Continuance ความต่อเนื่องในการ ดำเนินงาน TO BE NUMBER ONE	สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดพังงา	669,515
	กิจกรรมที่ 4 Cultivation การสร้างกระแส TO BE NUMBER ONE	สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดพังงา	60,000
2.ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานจังหวัด งบประมาณ 8,000,000 บาท			
	ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานจังหวัด	สำนักงานจังหวัดพังงา	8,000,000

โครงการเงินเทสื้อขาย

โครงการ	กิจกรรมย่อย	หน่วยดำเนินการ	งบประมาณ (บาท)
โครงการเพิ่มประสิทธิภาพพัฒนาศักยภาพด้านการ รักษาความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อย	กิจกรรม เพิ่มประสิทธิภาพพัฒนาศักยภาพด้านการ รักษาความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อย	สำนักงานป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยจังหวัด พังงา	1,346,000
โครงการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจังหวัดพังงา	กิจกรรม ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจังหวัดพังงา	สำนักงานประชาสัมพันธ์ จังหวัดพังงา	1,000,000
โครงการทุนทำเทียบเรือลอยน้ำจังหวัดพังงา	กิจกรรม ทุนทำเทียบเรือลอยน้ำจังหวัดพังงา	สำนักงานโยธาธิการและผัง เมืองจังหวัดพังงา	9,950,000
โครงการยกระดับการผลิตสินค้าปศุสัตว์	กิจกรรมยกระดับการผลิตสินค้าปศุสัตว์	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด พังงา	887,750

ข้อมูลผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาจังหวัดพังงาที่ผ่านมา

ผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาจังหวัดพังงาที่ผ่านมา ในส่วนนี้ จะเป็นการสรุปและวิเคราะห์ผลการพัฒนาตามแผนพัฒนาจังหวัดพังงา ในช่วงระหว่างปี พ.ศ.2561-2563

การพัฒนาจังหวัดในช่วงที่ช่วงที่ผ่านมา จังหวัดและทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน รวมทั้งภาคประชาสังคมในพื้นที่ ได้ร่วมกันผลักดัน และขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัดทั้งในด้านเศรษฐกิจสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ร่วมทั้งการพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อบรรลุเป้าหมายในการเน้น “ ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เกษตรกรรมยั่งยืน สังคมแห่งการเรียนรู้ สู่ความเป็นเมืองน่าอยู่ เมืองแห่งความสุข ” ภายใต้แผนปฏิบัติการประจำปีและแผนพัฒนาจังหวัดพังงา พ.ศ. 2561 – 2565 การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนา ใน 4 มิติ ควบคู่ขนานกัน

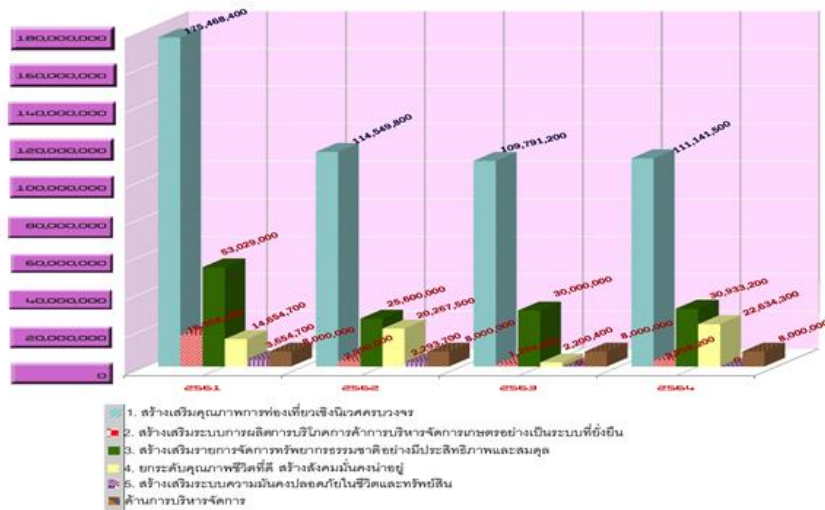
โดยบูรณาการงบประมาณ ของทุกภาคส่วน ทั้งในส่วนของการงบประมาณของจังหวัด งบ Function ของส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนาในทุกมิติ ทั้งนโยบายของรัฐ (Function Base) การทูล ทวีตนโยบายพิเศษ (Agenda Base) ผสมผสานกับศักยภาพของพื้นที่ทั้งหน่วยงานส่วนกลางในพื้นที่ส่วนภูมิภาค และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Area Base) สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนา รวมทั้ง การแก้ไขปัญหาไปพร้อมกัน เพื่อพัฒนาและขับเคลื่อนจังหวัดพังงาให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนา ในการเป็น “ ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เกษตรกรรมยั่งยืน สังคมแห่งการเรียนรู้ สู่ความเป็นเมืองน่าอยู่ เมืองแห่งความสุข ”

ในคำนวณประมาณรายจ่ายที่จังหวัดพังงาได้รับจัดสรรงบประมาณเพื่อขับเคลื่อนแผนงาน โครงการภายใต้แผนปฏิบัติการ
ประจำปีของจังหวัดพังงา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 - 2564 สูงสุดพื้นที่ ดังนี้

ตาราง : แสดงงบประมาณโครงการภายใต้จังหวัด ในช่วง ปี 2561– 2564

ประเภทการพัฒนา	ปี พ.ศ. 2561		ปี พ.ศ. 2562		ปี พ.ศ. 2563		ปี พ.ศ. 2564		รวมทั้งสิ้น		
จังหวัด	งบม.(บาท)	ศก.	งบม.(บาท)	ศก.	งบม.(บาท)	ศก.	งบม.(บาท)	ศก.	งบม.(บาท)	ศก.	ร้อยละ
1. สร้างเสริมคุณภาพการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศธรรมชาติ	175,468,400	11	114,549,800	15	109,791,200	7	111,141,500	5	510,950,938	38	67
2. สร้างเสริมระบบการ การบริการด้านการบริหารจัดการ การเกษตรอย่างเป็นระบบที่ ยั่งยืน	16,958,200	4	2,900,000	3	1,254,600	1	3,258,200	3	24,371,011	11	3.20
3. สร้างเสริมรายการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ อย่างมีประสิทธิภาพและสมดุล	53,029,000	3	25,600,000	2	30,000,000	1	30,933,200	2	139,562,208	8	18.32
4. ยกระดับคุณภาพชีวิตที่ สร้างสังคมมั่นคงน่าอยู่	14,654,700	5	20,267,500	2	2,200,400	1	22,634,300	4	65,705,305	16	8.63
5. สร้างเสริมระบบความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	3,654,700	2	2,293,700	2							
ด้านการบริหารจัดการ	8,000,000	1	8,000,000	1	8,000,000	1	8,000,000	1	32,000,000	4	4.20
รวม	271,785,000	26	173,611,000	25	148,406,000	11	167,967,200	14	761,749,276	76	100

แสดงงบประมาณโครงการภายใต้จังหวัด ในช่วง ปี 2561–2564

สรุปผลการดำเนินงานในแต่ละด้าน

◎ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ซึ่งประกอบด้วยประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 : สร้างเสริมคุณภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศครบวงจร

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 : สร้างเสริมระบบการผลิต การแปรรูป การบริโภค การค้า การบริหาร
จัดการเกษตร อย่างเป็นระบบและยั่งยืน (ซึ่งเป็นประเด็นการพัฒนาในช่วง 2562-2563)

1) ภาคการท่องเที่ยว

ในช่วงการพัฒนาจังหวัดในภาพรวมของแผนพัฒนา ประเด็นการพัฒนาที่ 1 : สร้างเสริมคุณภาพ
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศครบวงจร ซึ่งเป็นประเด็นเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยว อันเป็นเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดพังงา
ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาพื้นที่ ในช่วงปี พ.ศ.2561 -2563 จำนวน 510,950,934 ล้านบาท สักส่วน
เพียงร้อยละ 67 ถือเป็นสัดส่วนสูงสุดในทุกประเด็นการพัฒนาจังหวัด มีจุดเน้นการพัฒนา ที่เชื่อมโยงในลักษณะ “ต้นน้ำ
– กลางน้ำ –ปลายน้ำ ” เช่น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในการอำนวยความสะดวกเข้าถึง ถนนเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว
การปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยวให้สวยงาม การพัฒนาท่าเทียบเรือเพื่อขนส่งนักท่องเที่ยวไปยังเกาะแก่งต่างๆ ซึ่งเป็น
สิ่งจำเป็นต่อการพัฒนาให้ได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย นอกจากนี้ยังรวมไปถึงการพัฒนาตำบลสาทรรองรับการ
ท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์และส่งเสริมด้านการตลาด นอกจากนี้จังหวัดพังงายังได้จัดกิจกรรม Event ต่างๆซึ่งเป็น
กิจกรรมต้นปลายน้ำ เพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจนอกฤดูกาลท่องเที่ยว (Out of Season Economy) ของจังหวัด
พังงาที่จะนำไปสู่ฐานเศรษฐกิจที่เข้มแข็งของพื้นที่ เพิ่มสถานะทางเศรษฐกิจได้เกิดการหมุนเวียนตลอดช่วงฤดูกาล เพื่อให้
นักท่องเที่ยวได้รับรู้ว่า พังงาสามารถเดินทางมาเที่ยวได้ตลอดทั้งปี ภายใต้ Concept “ความสุขใต้ฟ้าอันตามัน Blue
Andaman happiness” แนวคิด “สุขที่ใต้เห็น สุขใจที่ใต้สัมผัส สุขใจที่ใต้กลิ่น และสุขใจที่ใต้ฟัง ” อีกทั้งการนำคำ
การที่เข้ามาเป็น Event ชูใจด้านการท่องเที่ยว เช่น การจัดแข่งขันจักรยานระดับโลก L'ETAPE BY LE TOUR
DE FRANCE ซึ่งเป็นการแสดงศักยภาพของจังหวัดพังงาในการจัดงานระดับโลกต่อชาวต่างชาติและนักลงทุนเป็นการ
ประชาสัมพันธ์ให้จังหวัดพังงาเป็นที่รู้จักต่อสายชาวโลกมากขึ้น เปิดโอกาสให้กับธุรกิจการจัดงาน และยังเป็นการสร้าง
ศักยภาพของจังหวัดพังงาสู่สายตามุมมองของโลก สร้างภาพลักษณ์ที่ดี ที่จะส่งเสริมให้จังหวัดพังงาในฐานะของ
DESTINATION ของการจัดงานไมซ์และงานระดับโลก MEGA EVENT ในอนาคตอีกด้วย การส่งเสริมการท่องเที่ยว
ในชุมชน มีการแข่งขันไตรกีฬา Sand Sea Sun Phangnga Triathlon และรวมถึงการจัดงานเปิดฤดูกาล
ท่องเที่ยวของจังหวัด การกระตุ้นทุนเสริมการท่องเที่ยวภายใต้แนวคิด “สุขยัง..ที่พังงา.... “นอกจากนี้ยังมีชุมชน
ท่องเที่ยว หรือท่องเที่ยววิถีชีวิตชุมชน ซึ่งเป็นทางเลือกใหม่ เป็นต้น

หากพิจารณาในประเด็นด้านตัวชี้วัด ซึ่งมีตัวชี้วัดจำนวน 3 ตัว คือ

ตัวชี้วัดที่ 1 ร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ 10 จังหวัดพังงา มีจำนวนนักท่องเที่ยวขยายตัวหรือเติบโตจากปี 2561 ร้อยละ 2.62 ในปี 2562 ขยายตัวร้อยละ 0.19

แม้ในปี 2561-2562 อัตรการขยายตัวของนักท่องเที่ยวจะต่ำกว่าค่าเป้าหมาย ปัจจัยมาจากบริบทของการเปลี่ยนแปลงของกระแสการท่องเที่ยวโลกและความผันแปรของอิทธิพลมรสุมที่มีพายุผ่านประเทศไทยและภาคใต้ ส่งผลให้ปริมาณฝนตกชุกแบบชุกชุกทั้งปี และเกิดน้ำท่วมในบางพื้นที่ ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ต้องปรับเปลี่ยนหรือชะงัก ประกอบกับแผนงาน/โครงการ ด้านการพัฒนาท่องเที่ยว ภายใต้งบประมาณของจังหวัด ในช่วงที่ผ่านมา ได้รับการจัดสรรงบประมาณน้อย เพียง 2-3 โครงการ ซึ่งส่งผลให้การขับเคลื่อนการพัฒนา ด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ไม่เต็มศักยภาพ และจังหวัดยังไม่บรรลุตามเกณฑ์เป้าหมายตัวชี้วัดอย่างไรก็ตามแผนการดำเนินงานจะยังไม่บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ (นักท่องเที่ยวตามเกณฑ์) ด้วยเหตุปัจจัยดังกล่าวข้างต้น แต่จำนวนนักท่องเที่ยวยังเป็นการเพิ่มในอัตราที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ จังหวัดพังงายังต้องกระตุ้นหนุนเสริมด้านการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากเป็นภาคเศรษฐกิจหลักของจังหวัด โดยเฉพาะการกระตุ้นภาคการตลาด การประชาสัมพันธ์ เชิงรุก ควบคู่ ขนานกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่

ตัวชี้วัดที่ 2 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการการท่องเที่ยว ร้อยละ 7/ ปี ในด้านรายได้ จากการท่องเที่ยว แม้ในปี 2561 จังหวัดพังงาจะมีรายได้ขยายตัวร้อยละ 10.11 จากช่วง 2 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ.2559 - 2560) ที่มีการขยายตัวด้านรายได้สูงสุดร้อยละ 8.85 และร้อยละ 15.68 โดยในช่วง 2 ปีก่อน และในขณะเดียวกันในช่วงปี 2562 การขยายตัวในภาครายได้จากการท่องเที่ยวเริ่มหดตัวลง เหลือร้อยละ 4.39

ตัวชี้วัดที่ 3 ร้อยละของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาเยือนจังหวัดพังงา ร้อยละ 70 ซึ่งจะพิจารณาได้จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดพังงา ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวซ้ำ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวเยอรมัน หรือ สแกนดิเนเวีย เดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดพังงาเป็นจำนวนมาก ซึ่งถือเป็นตลาดหลักของจังหวัดพังงา เนื่องจากนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจและประทับใจต่อการท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติโดยเฉพาะทะเลที่เป็นเกาะแก่งแหล่งน้ำ หาดทรายพื้นเมือง ซึ่งได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวและเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวอีก และหากจะพิจารณาใน GPP สาขาที่พักและบริการด้านอาหาร ในปี 2561 มีมูลค่า ถึง 32,125 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2560 ถึง ที่มีจำนวน 28,320 ล้านบาท ขยายตัวหรือเติบโตขึ้นร้อยละ 7.14 ซึ่งถือว่าบรรลุตามเป้าหมายตัวชี้วัด

แต่ทั้งนี้และทั้งนั้นยังคงให้ความสำคัญต่อการพัฒนา โดยเฉพาะการรักษาทุนรายใต้เต็ม และการสร้างงานรายใต้ใหม่ของจังหวัด เพื่อดึงดูดหรือหรือเชิญชวนนักท่องเที่ยว เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่มากขึ้น โดยเน้นการพัฒนา ดังนี้

จุดเน้นการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและบริการ

- เน้นการสร้างอุทยาน การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวมาตรฐานสากล และการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Go Green)
- การประชาสัมพันธ์ และการกระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวในเชิงรุก
- การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก โครงสร้างพื้นฐานที่มีมาตรฐานความปลอดภัย อาทิ สนามบิน ท่าเทียบเรือ เพื่อการท่องเที่ยวถนน สีช่องจราจร
- การส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นและวิถีชีวิตอันเอกลักษณ์ของชุมชน
- ความปลอดภัยทางการท่องเที่ยวมาตรฐาน
- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวของจังหวัดระหว่างพื้นที่เมืองและเกาะแก่ง รวมถึงการส่งเสริมผลผลิตในการกระตุ้นเศรษฐกิจนอกฤดูกาลท่องเที่ยว (Out of Season Economy) ของจังหวัดพังงาอันจะนำไปสู่ฐานเศรษฐกิจที่เข้มแข็งของพื้นที่การเพิ่มฐานเศรษฐกิจและเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด
- การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ในรูปแบบการท่องเที่ยวด้วยตนเองและระบบ Application

ซึ่งผลการพัฒนาดังกล่าวข้างต้น ส่งผลให้จังหวัดพังงามีจำนวนนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมเยือน ในปี 2562 จังหวัดพังงาสูงเป็นอันดับ 15 ของประเทศ และอันดับ 3 ของภาคใต้ฝั่งอันดามัน รองจากจังหวัดภูเก็ต และจังหวัดกระบี่

ในขณะที่เกี่ยวกับภาครายได้จากการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดพังงา ในปี 2562 จังหวัดพังงายังคงทำรายได้สูง เป็นอันดับ 8 ของประเทศ ในการจัดสำหรับการท่องเที่ยวเมืองหลัก และอันดับ 3 ของภาคใต้ฝั่งอันดามัน รองจากจังหวัดภูเก็ต และจังหวัดกระบี่ เช่นกันอันเนื่องมาจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น มีกำลังใช้จ่ายสูงส่งผลให้เกิดค่าใช้จ่ายต่อหัวมากขึ้น ซึ่งนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติถือเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวมีแนวโน้มอัตราการท่องเที่ยวสูงกว่านักท่องเที่ยวชาวไทยผนวกกับจังหวัดพังงาได้ร่วมกับทุกภาคส่วนในการเสริมจุดแข็งด้านการท่องเที่ยวในเชิงรุกทั้งในและต่างประเทศ พึ่งดึงดูดนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะการกระตุ้นเศรษฐกิจนอกฤดูกาลท่องเที่ยว (Out of Season Economy) การจัดประชาสัมพันธ์หรือ Road show ตลาดการท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ การจัด Event ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยมีอุทยานที่หลากหลาย เพื่อเสริมสร้างศักยภาพเครือข่ายและกระตุ้นการท่องเที่ยว

2) เศรษฐกิจภาคเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ 2: สร้างเสริมระบบการผลิต แปรรูป การบริโภค การค้า การบริหารจัดการ

ด้านการเกษตรอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

(ในช่วงการพัฒนาจังหวัดในปี 2562-2563 จังหวัดพังงายังคงใช้ประเด็นการพัฒนาต่อเนื่อง)

พิจารณาในแง่ของอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ ภาคเกษตร สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมงทาง พิจารณาถึงมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่ มีอัตราการขยายตัวของร้อยละเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.37 ขยายตัวขึ้นจากที่เมื่อปี 2560 ทางจะพิจารณาจากตัวชี้วัดด้านการพัฒนา ในภาคเศรษฐกิจ การเกษตร ซึ่งเป็นประเด็นการพัฒนาที่ 2 : สร้างเสริมระบบการผลิต แปรรูป การบริโภค การค้า การบริหารจัดการ ด้านการเกษตรอย่างเป็นระบบและยั่งยืนในช่วงแผนพัฒนาจังหวัดที่ผ่านมา จังหวัดได้รับการจัดสรรงบประมาณค่อนข้างน้อย ในสัดส่วน 3.20 เมื่อเปรียบเทียบกับงบประมาณการพัฒนาในทุกๆด้าน และ ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพียง 11 โครงการ วงเงิน 24,371,011 บาท ในปริมาณที่ต่ำกว่าวงเงินงบประมาณด้านอื่น แต่อย่างไรก็ตามการพัฒนาในภาคเกษตรของจังหวัดยังนับว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยเกื้อหนุนเกษตรกรในการสร้างฐานรายได้ของครัวเรือนและการอยู่ดีมีสุข ที่เชื่อมโยงกับประเด็นการพัฒนาอื่นๆ ที่จำเป็นต้องพัฒนาเชื่อมโยงเป็นองค์รวม และจังหวัดยังได้กำหนดจุดเน้นในการพัฒนา ดังนี้

จุดเน้นในการพัฒนา

1. การเพิ่มประสิทธิภาพยกระดับผลิตสินค้าทางการเกษตร การผลิต พืชเศรษฐกิจ สัตว์เศรษฐกิจของจังหวัดอย่างพารา ปาล์ม น้ำมัน ปศุสัตว์ ประมง พืชอสังขัตถ์ของพื้นที่ที่จะสร้างมูลค่าเพิ่ม เช่นทุเรียนสาธิตา มังคุด รวมถึง พืชสวน อื่นๆ เป็นต้น นอกจากนั้นยังได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการรวมกลุ่ม เพื่อการแปรรูป และการตลาดการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง และอุตสาหกรรมแปรรูป เพื่อเชื่อมโยงภาคเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด สุขีความสามารถในการแข่งขันและเกษตรทางเลือกเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวและอาหารปลอดภัยเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวจังหวัดพังงา

2. การเสริมสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร ควบคู่ กับการพัฒนาสถาบันเกษตรกร เชื่อมโยงการผลิตสู่การตลาด

3. การเพิ่มจำนวนแปลงฟาร์มมาตรฐาน GAP

4. การส่งเสริมการตลาดทุนการผลิตเกษตรอุตสาหกรรม ประมง เพิ่มสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิต

5. การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พื้นที่การเกษตรให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจกับเกษตรกร ในการเกษตรผสมผสานตามศาสตร์พระราชา เพื่อเสริมรายได้จากการผลิตพืชเชิงเดี่ยว การสร้างแปลงตัวอย่างและเกษตรกรต้นแบบ เพื่อได้เป็นแหล่งศึกษา เรียนรู้ ฐานรวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรที่ดิน น้ำ แรงงาน และสิ่งแวดล้อมอย่างรู้คุณค่า เกษตรที่เกื้อกูลกัน และเกิดประโยชน์สูงสุด

6. การส่งเสริมภาคเกษตรครัวเรือนและคลังอาหาร

ผลการพัฒนาในภาคเกษตรมีมูลค่าเริ่มขยับตัวลงเพียงเล็กน้อย พิจารณาจาก GPP ภาคเกษตรที่มีมูลค่า 16,498 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2561 ขยับตัวลดลงจากมูลค่า 17,077 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2560 ซึ่งจังหวัดยังบรรลุค่าเป้าหมายตามเกณฑ์ตัวชี้วัดนี้

ปัจจัยที่สำคัญต่อการพัฒนาที่ส่งผลให้การพัฒนายังไม่บรรลุตามค่าเป้าหมายตัวชี้วัด

1. งบประมาณในการพัฒนาภาคเกษตรค่อนข้างน้อย วงเงินงบประมาณในแต่ละ โครงการไม่สูงมากนักและ แผนงานโครงการที่สำคัญๆ บางส่วนก็ไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ โดยเฉพาะแผนงานที่เกื้อหนุนในภาคเกษตรของ กระทรวง กรม เช่น การพัฒนาอ่างเก็บน้ำสำหรับใหญ่ยังไม่ได้รับการผลักดันจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น
2. ความผันผวนของราคาปาล์มน้ำมัน/ยางพารา
3. สภาพภูมิอากาศ จังหวัดพังงามีผลตกชุกตลอดทั้งปี ทำให้เป็นอุปสรรคต่อภาคเกษตร ส่งผลให้เกษตรกร ไม่สามารถเข้าไปเพาะปลูกหรือเก็บเกี่ยวผลผลิตในพื้นที่ได้

3) คำนวณทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ซึ่งมีประเด็นการพัฒนาที่ 3 : สร้างเสริมระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีประสิทธิภาพและสมดุล มีตัวชี้วัดที่สำคัญ คือ จำนวนพื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟู ป้องกันเพิ่มขึ้น

ในช่วงปี 2561-2563 ที่ผ่านมา จังหวัดพังงา ได้รับการจัดการงบประมาณ ภายใต้ประเด็นการพัฒนาที่ 3 เพื่อดำเนินการในค่านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพียง 8 โครงการ งบประมาณ 139,562,208 บาท สัดส่วน 18.32 เมื่อเทียบกับสัดส่วน งบประมาณในภาพรวมของจังหวัด โดยได้รับการจัดการงบประมาณในปี พ.ศ. 2560, และปี 2561 ซึ่งมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอ ต่อการขับเคลื่อนการดำเนินงานในพื้นที่ ทั้งนี้ในด้านการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้เน้นการเพิ่มพื้นที่สีเขียว/พื้นที่ป่าไม้ในพื้นที่ 8 อำเภอ โดยมีโครงการที่สำคัญ ๆ เช่น โครงการชาวพังงารักษ์ธรรมชาติ ร่วมรักษาสิ่งแวดล้อม ที่ได้ดำเนินการพัฒนากิจกรรมเก็บกวาดขยะในแหล่งท่องเที่ยวร่วมนำขยะไปทิ้งทะเล เพื่อคืนกลีบสู่ธรรมชาติโครงการชาวพังงาฟื้นฟูป่ารักษาสิ่งแวดล้อม โดยมีกิจกรรมในพื้นที่ป่าไม้ใน 8 อำเภอ

ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัด

- 1.) จำนวนพื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูป้องกันเพิ่มขึ้น ร้อยละ 8/ปี และ ตัวชี้วัด
- 2.) ปริมาณที่เพิ่มขึ้นของทรัพยากรป่าไม้ที่เสื่อมโทรม หรือถูกทำลายได้รับการฟื้นฟู 150 ไร่/ปี หรือ 40,000 กล้า/ปี

หากพิจารณาข้อมูลพื้นที่ป่าไม้ในพื้นที่จังหวัดพังงา จะเห็นได้ว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดย ในปี พ.ศ. 2562 มีพื้นที่ป่าไม้จำนวน 1,114,139.35 ไร่ เพิ่มขึ้นจากปี 2561 ที่มีพื้นที่ป่าไม้ จำนวน 1,111,058.69 ไร่ หรือ เพิ่มขึ้นจำนวน 80.66 ไร่ และขณะเดียวกันหากพิจารณาจากตัวชี้วัด จำนวนพื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟู ป้องกันเพิ่มขึ้น ร้อยละ 8 ผลการพัฒนาจังหวัดยังไม่บรรลุตามเกณฑ์ค่าเป้าหมายตัวชี้วัดโดยจำนวนพื้นที่ป่าที่ เพิ่มขึ้น ในปี พ.ศ. 2562 มีจำนวน 1,111,139.35 ไร่ หรือ เพิ่มขึ้น จำนวน 80. 66 ไร่ เมื่อเทียบกับจำนวนพื้นที่ป่าไม้ใน ปี พ.ศ.2561 ที่มีจำนวน 1,111,058.69 ไร่ เนื่องจากปัจจัยงบประมาณยังไม่เพียงพอในการฟื้นฟูหรือเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ และ ประกอบการประชาชนมีการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อถือครองอื่นๆ ทั้งในการเกษตร และถือครองประกอบการต่างๆ

สำหรับตัวชี้วัด จำนวนเครือข่ายกลุ่ม/ชุมชน ที่มีส่วนร่วม ในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพิ่มขึ้น ร้อยละ 10 จากการรณรงค์สร้างกระบวนการความร่วมมือทุกภาคส่วนในการตระหนักถึง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จะเห็นได้ว่าตั้งแต่ช่วงระหว่าง ปี พ.ศ. 2561-2563 มีจำนวนเครือข่ายกลุ่ม/ชุมชน/ ประชาชนเข้าร่วมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น ร้อยละ 6.49 ในปี พ.ศ. 2562 และร้อยละ 5.05 ในปี พ.ศ.2563 แม้จังหวัดจะดำเนินการยังไม่บรรลุค่าเป้าหมายตามตัวชี้วัดแต่ในจำนวนเครือข่ายเครือข่าย/กลุ่ม/ชุมชนที่มี ส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยในปี 2561 มีจำนวน 1,670 ราย จำนวน 1,786 ราย ในปี 2562 และ จำนวน 1881 รายในปี 2563 และตัวชี้วัด 4) ระดับความสำเร็จของ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระดับ 5 ซึ่งจังหวัดพังงาจะต้องดำเนินการในลักษณะองค์รวมเป็นการบูร ณาการการดำเนินงานในภาพรวมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาไปพร้อมๆ กัน เช่นดำเนินการอนุรักษ์ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม เพิ่มพื้นที่ป่า ไม้ การบริหารจัดการขยะ การบริหารจัดการพื้นที่น้ำกตเขาชายฝั่ง แต่ทั้งนี้และทั้งนี้จังหวัดพังงายังมีข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณ ที่จะสนับสนุนและเกื้อหนุนการดำเนินงานดังกล่าวค่อนข้างน้อยและบางปีไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณแต่อย่างใด ถึงแม้ผล การดำเนินงานที่ผ่านมายังไม่บรรลุตามเกณฑ์ค่าเป้าหมายตามตัวชี้วัดที่วางไว้ แต่ทั้งนี้และทั้งนี้จังหวัดยังได้ให้ความสำคัญต่อการ พัฒนาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมซึ่งถือเป็นทุนทรัพย์ของจังหวัด และยังมีความจำเป็นต่อการพัฒนาโดยยังเน้น และให้ความสำคัญต่อการขับเคลื่อนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องสู่ความยั่งยืน เนื่องจากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็น ทุนทรัพย์ที่สำคัญของพื้นที่ที่จะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวของจังหวัดและต่อยอดการพัฒนาอื่นๆ โดยจังหวัดได้ ให้ความสำคัญในการดำเนินงานและ ดังนี้

1. การฟื้นฟูและเพิ่มพื้นที่สีเขียวหรือพื้นที่ป่าไม้/ป่าชายเลนในตำบล ชุมชน และอำเภอ โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน รวมทั้งการจัดทำแผนการบริหารจัดการทรัพยากรทั้งป่าบก ป่าชายเลน
2. สร้างเครือข่ายอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรวมทั้งการเฝ้าระวัง
3. การแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของพื้นที่ป่าคันน้ำ/ป่าพรุ
4. การรณรงค์ลดปริมาณขยะมูลฝอยในแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งการส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน

ปัจจัยที่สำคัญต่อการพัฒนา

1. งบประมาณในการพัฒนาด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการจัดสรรค่อนข้างน้อย และบางปีงบประมาณไม่ได้รับการจัดสรรทำให้การดำเนินงานพัฒนาด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไม่ต่อเนื่อง

2. จำนวนพื้นที่ป่าที่ลดลงของจังหวัด ถึงแม้จังหวัดจะได้ดำเนินการมาตรการในการเพิ่มพื้นที่สีเขียวอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ เพื่อเกษตรกรรม การท่องเที่ยว การขยายตัวของชุมชน ส่งผลให้เกิดการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง ซึ่งอาจเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการพัฒนา

อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาในค่านางบประมาณของจังหวัดที่จะขับเคลื่อนการพัฒนา ด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นทุนทรัพยากรที่สำคัญที่จะเชื่อมโยงการพัฒนาอื่น ๆ บางปีงบประมาณ จังหวัดไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ แผนงาน/โครงการ ด้านสิ่งแวดล้อมแต่อย่างใด ส่งผลให้การพัฒนาไม่ต่อเนื่อง แม้จังหวัดจะบูรณาการและสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมกับทุกภาคส่วนในของพื้นที่

4) ด้านสังคม

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 : ยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดี ความมั่นคงปลอดภัย เพื่อสร้างสังคม ให้อยู่อย่างยั่งยืน

หากพิจารณาผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัด 1) ร้อยละของครัวเรือนยากจนรายได้เฉลี่ย ต่อคน/ปีต่ำกว่า 30,000 บาท ซึ่งมีค่าเป้าหมายลดลง 30 % ต่อปี

หากพิจารณาถึงสัดส่วนคนจน (จำนวนรายจ่าย) ในช่วง 3 ปี ที่ผ่านมา ปี พ.ศ. 2559 - 2561 จะเห็นว่า สัดส่วนคนจนจังหวัดพังงา มีสัดส่วนที่ต่ำกว่าค่าของประเทศ โดยในปี 2561 มีสัดส่วนร้อยละ 5.96 ในขณะที่สัดส่วนของประเทศ มีสัดส่วนร้อยละ 9.85 และในปี 2560 จังหวัดพังงามีสัดส่วนร้อยละ 3.41 สัดส่วนของประเทศร้อยละ 7.87

โดยปัจจัยพื้นฐานของปัญหาความยากจนส่วนใหญ่เป็นปัญหาระบบกรรมสิทธิ์ที่ดิน หรือขาดแคลนที่ทำกินอันเป็นปัจจัยสำคัญในการประกอบอาชีพและเป็นที่อยู่อาศัยอันส่งผลกระทบต่อสร้างรายได้ให้กับครัวเรือนและปัจจัยอื่น ๆ เช่น การเข้าถึงการศึกษาในพื้นที่ชนบท การสร้างงานสร้างรายได้ที่กระตุ้นเฉพาะพื้นที่ชุมชน ทั้งนี้และทั้งนั้นจังหวัดพังงา และทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ได้ร่วมกันสร้างเสริมสร้าง คุณภาพชีวิต ให้กับประชาชนในพื้นที่ สร้างรายได้ขยายโอกาส ทำให้ครัวเรือนมีรายได้เพิ่มขึ้น ส่งผลให้จังหวัดบรรลุเป้าหมายตามเกณฑ์ตัวชี้วัด

สำหรับตัวชี้วัด 2) ร้อยละของดัชนีความมั่นคงของมนุษย์ ร้อยละ 80 ซึ่งหากพิจารณาจากการสำรวจวิจัยของศูนย์เครือข่ายวิชาการเพื่อสังเกตการณ์และวิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เรื่อง “ ผลการจัดอันดับจังหวัดแห่งความสุขของประเทศไทย ” มีการดำรงชีวิตแบบเรียบง่าย แบบสังคมเกษตรประชาชนให้ความสำคัญกับการศึกษา ของ บุคคลสถาน มีระบบการจัด สวัสดิการ จังหวัดพังงา เป็นเมืองน่าอยู่ ประชาชนอยู่แล้วมีความสุข อันดับ 2 ของประเทศ ในปี

พ.ศ.2560 ร้อยละ 60.7 รองจากจังหวัดแม่ฮ่องสอน (ร้อยละ 60.9) อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาค่าดัชนีความมั่นคงของมนุษย์ปี 2560 - 2561 ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งมีการจัดเก็บจำนวน 12 มิติ จังหวัดพังงา มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 72.72 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ (69.76) และเป็นจังหวัด ที่ประชาชนมีคุณภาพชีวิตและความมั่นคงสูงเป็นลำดับ ที่ 25 ของประเทศ ซึ่งผลการดำเนินการพัฒนาและบูรณาการในการดำเนินงานของทุกภาคส่วนที่คู่ขนานกันในการยกระดับคุณภาพชีวิตและความอยู่ดีมีสุขของประชาชนในพื้นที่ จังหวัดสามารถดำเนินการไต่บรรลุตามเกณฑ์ค่าเป้าหมายตัวชี้วัดนี้

สำหรับประเด็นการพัฒนาที่ 5 เสริมสร้างระบบรักษาความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งเป็นประเด็นการพัฒนาใหม่ที่จังหวัดได้เพิ่ม ในแผนพัฒนาจังหวัดในช่วงปี พ.ศ. 2560 มีตัวชี้วัดที่สำคัญ คือ 1) ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินร้อยละ หากพิจารณาถึงสัดส่วนคดีอุกฉกรรจ์ และคดีสะเทือนขวัญต่อประชาชนแล้ว ความที่เกิดในพื้นที่ในช่วงปี 2557 - 2559 จะเห็นได้ว่ามีสัดส่วนที่ต่ำกว่าสัดส่วนของประเทศ โดยในปี 2559 มีเพียง 29 คดี และจังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่มีสัดส่วน คดีอุกฉกรรจ์ และสะเทือนขวัญต่อประชากรแล้วต่ำสุดเมื่อเทียบกับ 14 จังหวัดภาคใต้ ซึ่งผลการดำเนินงานจังหวัดบรรลุค่าเป้าหมายตามเกณฑ์ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด : ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

หากพิจารณาถึงสัดส่วนคดีอุกฉกรรจ์ และคดีสะเทือนขวัญต่อประชาชนแล้ว ความที่เกิดในพื้นที่ในช่วงปี 2559 - 2561 จะเห็นได้ว่ามีสัดส่วนที่ต่ำกว่าสัดส่วนของประเทศ โดยในปี 2561 มีเพียง 1 คดี ส่วนในปี 2559 - 2560 ไม่มีคดีอุกฉกรรจ์และคดีสะเทือนขวัญเกิดขึ้นในพื้นที่แต่อย่างใด ซึ่งจะเห็นได้ว่าจังหวัดพังงา โดยเฉพาะชุมชนทุกชุมชน ได้มีส่วนร่วมในกระบวนการเฝ้าระวังและเสริมสร้างความเข้มแข็ง จึงเป็นปัจจัยได้คดีต่างๆ ที่เกิดขึ้นในพื้นที่น้อย

อย่างไรก็ตามการพัฒนาฐานสังคมทั้งในด้านการยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดี สร้างสังคมมั่นคง น่าอยู่ และการเสริมสร้างระบบความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แม้การดำเนินงานที่ผ่านมา จะบรรลุค่าเป้าหมายตัวชี้วัดเพียงบางส่วน แต่ทั้งนี้และทั้งนั้นจังหวัดยังคงให้ความสำคัญที่ต้องดำเนินการพัฒนาควบคู่ขนานกัน โดยเน้นการพัฒนา ดังนี้

1. เสริมสร้างขบวนการชุมชนเข้มแข็งในการแก้ไขปัญหาสังคม (ยาเสพติด/อาชญากรรมหรืออื่นๆ)
2. ฐานการยกระดับคุณภาพชีวิตและมาตรฐานบริการสุขภาพ การพัฒนาสถานบริการสุขภาพให้มีมาตรฐาน เข้าถึงและทั่วถึง
3. การพัฒนาระบบรายไต่และเสริมสร้างความเข้มแข็งของครัวเรือน ความยากจน ในครัวเรือนมีรายไต่เพิ่มขึ้น รวมถึงการเสริมสร้างวิถีชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
4. การพัฒนาบุคลากรด้านแรงงาน สร้างงาน สร้างรายไต่ ขยายโอกาสในอาชีพ
5. การเสริมสร้างมาตรการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและนักท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อสร้างเชื่อมั่นในการเป็นเมืองสงบสุข น่าอยู่ น่าเที่ยว เช่น การตั้งจุดตรวจจุดสกัดในทุกพื้นที่ การจัดชุดมวลชนสัมพันธ์ในชุมชน เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมในชุมชน

